

SEANCE DU JEUDI 15 OCTOBRE 1992
VERGADERING VAN DONDERDAG 15 OKTOBER 1992ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 60.

COMMUNICATION:

Page 60.

Cour d'arbitrage.

QUESTIONS ORALES:

Question orale de M. de Donnée au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « les conséquences, pour la Sabena, des récentes mesures d'économies proposées par le président d'Air France ».

Orateurs : M. de Donnée, M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques, p. 60.

Question orale de M. De Croo au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « les nominations intervenues récemment dans le personnel de la Régie des Voies aériennes ».

Orateurs : M. De Croo, M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques, p. 61.

Question orale de M. Deworme au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « le récent accord de libre-échange (NOFTA) conclu par le Canada, les Etats-Unis et le Mexique ».

Orateurs : M. Deworme, M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, p. 62.

Question orale de M. Cuyvers au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « les mesures à prendre concernant le trou s'agrandissant constamment dans la couche d'ozone ».

Orateurs : M. Cuyvers, M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, p. 63.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1992-1993
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1992-1993

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 60.

MEDEDELING:

Bladzijde 60.

Arbitragehof.

MONDELINGE VRAGEN:

Mondelinge vraag van de heer de Donnée aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de gevolgen voor Sabena van de recente besparingsmaatregelen voorgesteld door de voorzitter van Air France ».

Sprekers : de heer de Donnée, de heer Coëme, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, blz. 60.

Mondelinge vraag van de heer De Croo aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de recente benoemingen bij het personeel van de Regie der Luchtwezen ».

Sprekers : de heer De Croo, de heer Coëme, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, blz. 61.

Mondelinge vraag van de heer Deworme aan de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over « het recente vrijhandelsakkoord (NOFTA) gesloten door Canada, de Verenigde Staten en Mexico ».

Sprekers : de heer Deworme, de heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, blz. 62.

Mondelinge vraag van de heer Cuyvers aan de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over « de maatregelen in verband met het steeds groter wordende gat in de ozonlaag ».

Sprekers : de heer Cuyvers, de heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, blz. 63.

Question orale de M. Desutter au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur « la communication d'informations contenues dans les registres de la population à des établissements scolaires ».

Orateurs: M. Desutter, M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, p. 64.

Question orale de M. de Donnée au ministre des Finances sur « le rapport du FMI relatif à la situation financière du pays ».

Orateurs: M. de Donnée, M. Maystadt, ministre des Finances, p. 65.

Question orale de M. Benker au secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement sur « les intentions du gouvernement belge après l'annonce de l'existence d'escadrons de la mort au Rwanda ».

Orateurs: M. Benker, M. Derycke, secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement, p. 66.

Question orale de M. Van Aperen au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « les retards dans le traitement des demandes d'allocations aux handicapés ».

Orateurs: M. Van Aperen, M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, p. 71.

Question orale de M. Deworme au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « le prix de la viande du producteur au consommateur ».

Orateurs: M. Deworme, M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, p. 73.

Question orale de M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales sur « la généralisation du système du tiers payant ».

Orateurs: M. Valkeniers, M. Moureaux, ministre des Affaires sociales, p. 73.

PRESENTATION DE CANDIDATS A LA COUR DE CASSATION:

Pages 66 et 71.

Résultat du scrutin, p. 71 et p. 73.

PROJET DE LOI (Votes réservés):

Projet de loi relatif à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux, p. 67.

PROJETS DE LOI (Votes):

Projet de loi relatif à la contribution de la Belgique à la sixième reconstitution générale des ressources du Fonds africain de développement, p. 67.

Projet de loi relatif à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux, p. 68.

MOTIONS (Votes):

Vote sur la motion pure et simple déposée en conclusion de l'interpellation de M. Bock au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture, développée le 16 juillet 1992, p. 68.

Explication de vote: *Oratrice:* Mme Cornet d'Elzuis, p. 69.

Vote sur la motion pure et simple déposée en conclusion de l'interpellation de M. Laverge au ministre des Affaires sociales, développée le 14 octobre 1992, p. 70.

Explication de vote: *Orateur:* M. Laverge, p. 70.

Mondelinge vraag van de heer Desutter aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over « het verstrekken van informatie uit de bevolkingsregisters aan onderwijsinstellingen ».

Sprekers: de heer Desutter, de heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, blz. 64.

Mondelinge vraag van de heer de Donnée aan de minister van Financiën over « het verslag van het IMF betreffende de financiële toestand van het land ».

Sprekers: de heer de Donnée, de heer Maystadt, minister van Financiën, blz. 65.

Mondelinge vraag van de heer Benker aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over « de plannen van de Belgische regering na het bericht over het bestaan van doodseskaders in Rwanda ».

Sprekers: de heer Benker, de heer Derycke, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, blz. 66.

Mondelinge vraag van de heer Van Aperen aan de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de achterstand bij de behandeling van de aanvragen voor tegemoetkomingen aan gehandicapten ».

Sprekers: de heer Van Aperen, de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken, blz. 71.

Mondelinge vraag van de heer Deworme aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de prijs van het vlees van de producent tot bij de consument ».

Sprekers: de heer Deworme, de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken, blz. 73.

Mondelinge vraag van de heer Valkeniers aan de minister van Sociale Zaken over « de veralgemening van de derdebetalersregeling ».

Sprekers: de heer Valkeniers, de heer Moureaux, minister van Sociale Zaken, blz. 73.

VOORDRACHT VAN KANDIDATEN VOOR HET HOF VAN CASSATIE:

Bladzijden 66 en 71.

Uitslag van de geheime stemming, blz. 71 en blz. 73.

ONTWERP VAN WET (Aangehouden stemmingsen):

Ontwerp van wet tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld, blz. 67.

ONTWERPEN VAN WET (Stemmingsen):

Ontwerp van wet betreffende de bijdrage van België tot de zesde algemene wedersamenstelling van het Afrikaans Ontwikkelingsfonds, blz. 67.

Ontwerp van wet tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld, blz. 68.

MOTIES (Stemmingsen):

Stemming over de eenvoudige motie ingediend tot besluit van de op 16 juli 1992 gehouden interpellatie van de heer Bock tot de minister van Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw, blz. 68.

Stemverklaring: *Spreker:* mevrouw Cornet d'Elzuis, blz. 69.

Stemming over de eenvoudige motie ingediend tot besluit van de op 14 oktober 1992 gehouden interpellatie van de heer Laverge tot de minister van Sociale Zaken, blz. 70.

Stemverklaring: *Spreker:* de heer Laverge, blz. 70.

COMMISSION SPECIALE:

Page 72.

INTERPELLATION (Discussion):

Interpellation de M. Vermeiren au ministre de la Défense nationale sur « les mesures prévues pour le personnel civil des forces armées en Allemagne à l'occasion de leur retour en Belgique dans le cadre de l'opération Reforbel ».

Orateurs: MM. Vermeiren, Kenzeler, M. Delcroix, ministre de la Défense nationale, p. 74.

ORDRE DES TRAVAUX:

Page 77.

PROPOSITION DE LOI (Dépôt):

Page 77.

M. Desutter. — Proposition de loi insérant un article *5bis* dans la loi du 9 mars 1953 réalisant certains ajustements en matière de pensions militaires et accordant la gratuité des soins médicaux et pharmaceutiques aux invalides militaires du temps de paix.

BIJZONDERE COMMISSIE:

Bladzijde 72.

INTERPELLATIE (Bespreking):

Interpellatie van de heer Vermeiren tot de minister van Landsverdediging over « de maatregelen waarin is voorzien voor het burgerlijk personeel in Duitsland bij hun terugkeer naar België in het kader van de operatie-Reforbel ».

Sprekers: de heren Vermeiren, Kenzeler, de heer Delcroix, minister van Landsverdediging, blz. 74.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijde 77.

VOORSTEL VAN WET (Indiening):

Bladzijde 77.

De heer Desutter. — Voorstel van wet tot invoeging van een artikel *5bis* in de wet van 9 maart 1953 houdende sommige aanpassingen inzake militaire pensioenen en verlenging van kosteloze genees- en artseneijkundige verzorging voor de militaire invaliden van vreedstijd.

PRESIDENCE DE M. SWAELEN, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

M. Péciaux et Mme Tyberghien-Vandenbussche, secrétaires, prennent place au bureau.
De heer Péciaux en mevrouw Tyberghien-Vandenbussche, secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 15 m.
De vergadering wordt geopend om 15 h 15 m.

CONGES — VERLOF

MM. Bayenet, Happart, pour raison de santé; Lahaye, Peeters, pour devoirs professionnels; Baudson et Foret, pour d'autres devoirs, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Bayenet, Happart, om gezondheidsredenen; Lahaye, Peeters, wegens ambts- plichten; Baudson en Foret, wegens andere plichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

MEDEDELING — COMMUNICATION

Arbitragehof — Cour d'arbitrage

De Voorzitter. — Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van:

1. Het arrest nr. 59/92 uitgesproken op 8 oktober 1992 in zake het beroep tot vernietiging van artikel 35ter, § 1, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zoals ingevoerd door artikel 69 van het decreet van de Vlaamse Raad van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, ingesteld door de NV Primeur (rolnummer 295);

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat:

1. L'arrêt n° 59/92 rendu le 8 octobre 1992 en cause du recours en annulation de l'article 35ter, § 1er, de la loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution, inséré par l'article 69 du décret du Conseil flamand du 21 décembre 1990 contenant des dispositions budgétaires techniques ainsi que des dispositions accompagnant le budget 1991, introduit par la SA Primeur (numéro du rôle 295);

2. Het arrest nr. 60/92 uitgesproken op 8 oktober 1992 in zake de vordering tot gedeeltelijke schorsing van artikel 55 van de wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en financiële bepalingen, ingesteld door de BVBA Agrivita en de BVBA Miramag Benelux (rolnummer 429);

2. L'arrêt n° 60/92 rendu le 8 octobre 1992 en cause de la suspension partielle de l'article 55 de la loi du 28 juillet 1992 portant des dispositions fiscales et financières, introduite par la SPRL Agrivita et la SPRL Miramag Benelux (numéro du rôle 429);

3. Het arrest nr. 61/92 uitgesproken op 8 oktober 1992 in zake het beroep tot vernietiging van artikel 6 van het decreet van de Franse Gemeenschapsraad van 28 januari 1991 houdende bepa-

lingen betreffende sommige personeelsleden overgedragen naar de Franse Gemeenschap, ingesteld door de Ministerraad (rolnummer 328);

3. L'arrêt n° 61/92 rendu le 8 octobre 1992 en cause du recours en annulation de l'article 6 du décret de la Communauté française du 28 janvier 1991 portant des dispositions relatives à certains membres du personnel transférés à la Communauté française, introduit par le Conseil des ministres (numéro du rôle 328);

4. Het arrest nr. 62/92 uitgesproken op 8 oktober 1992 in zake het beroep tot vernietiging van artikel 2 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 19 juli 1991 houdende dringende maatregelen inzake onderwijs, ingesteld door M. Dahmen (rolnummer 344);

4. L'arrêt n° 62/92 rendu le 8 octobre 1992 en cause du recours en annulation de l'article 2 du décret de la Communauté française du 19 juillet 1991 portant certaines dispositions urgentes en matière d'enseignement, introduit par M. Dahmen (numéro du rôle 344);

5. Het arrest nr. 63/92 uitgesproken op 8 oktober 1992 in zake de prejudiciële vragen gesteld door het Hof van beroep te Bergen bij arrest van 14 januari 1992 in zake Libert tegen Thomas en door de Rechtbank van eerste aanleg te Gent bij vonnis van 5 maart 1992 in zake Desmet tegen Gilbert en in zake De Vriendt q.q., tussenkomen partij (rolnummers 368 en 390).

5. L'arrêt n° 63/92 rendu le 8 octobre 1992 en cause des questions préjudicielles posées par la Cour d'appel de Mons par arrêt du 14 janvier 1992 en cause de Libert contre Thomas et par le Tribunal de première instance de Gand par jugement du 5 mars 1992 en cause de Desmet contre Gilbert et en cause de De Vriendt q.q., partie intervenante (numéros du rôle 368 et 390).

QUESTION ORALE DE M. DE DONNEA AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES SUR «LES CONSÉQUENCES, POUR LA SABENA, DES RECENTES MESURES D'ECONOMIES PROPOSEES PAR LE PRESIDENT D'AIR FRANCE»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE DONNEA AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN OVER «DE GEVOLGEN VOOR SABENA VAN DE RECENTE BESPARINGSMAATREGELEN VOORGESTELD DOOR DE VOORZITTER VAN AIR FRANCE»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. de Donnea au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur «les conséquences, pour la Sabena, des récentes mesures d'économies proposées par le président d'Air France».

La parole est à M. de Donnée.

M. de Donnée. — Monsieur le Président, après avoir subi des pertes de l'ordre de sept cents millions de francs français en 1990 et 1991, Air France affiche une nouvelle perte de 1,5 milliard de francs français pour le premier semestre 1992.

Pour endiguer cette détérioration des résultats d'Air France, son président, M. Attali, a présenté de nouvelles mesures d'économies le jeudi 1er octobre. Ce plan prévoirait notamment le développement d'échanges de flottes et des locations d'avions entre Sabena et Air France.

Je voudrais savoir, monsieur le ministre, quelles seront les conséquences exactes des mesures proposées par M. Attali pour la Sabena et notamment, pour le financement de l'accord Sabena-Air France. Cela peut-il remettre en question soit le montant, soit l'échéancier du paiement de l'apport en capital d'Air France au capital de la Sabena? Quelles seront également les conséquences pour le timing d'exécution de l'accord, par les synergies techniques et commerciales entre Sabena et Air France, pour la restructuration de la flotte et du réseau Sabena et enfin, pour le compte d'exploitation Sabena?

M. le Président. — La parole est à M. Coëme, Vice-Premier ministre.

M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — Monsieur le Président, les différentes questions qui me sont posées aujourd'hui par M. de Donnée me donnent l'occasion de faire le point à propos de l'évolution du dossier concernant la Sabena avant de répondre plus précisément aux préoccupations de notre collègue.

Pour rappel, le plan de restructuration de la Sabena, mis en œuvre par le gouvernement comportait trois volets: la modification du statut juridique de l'entreprise, la recapitalisation de la société et enfin, la conclusion d'un accord industriel avec un partenaire étranger.

En fait, ces derniers mois, ces trois opérations ont été menées de front.

Tout d'abord, la loi du 30 mars 1992 a modifié les statuts de la Sabena pour la transformer en une société anonyme de droit commun.

Pour ce qui est de la recapitalisation, le capital de la Sabena qui était de 1,1 milliard en avril 1991 a été porté à 16 milliards à la suite d'un apport de 9 milliards de l'Etat belge et de la SNI, la société de droit belge Finacta contribuant, elle, au capital pour 6 milliards.

Aujourd'hui, le capital de la société anonyme Sabena se répartit comme suit: 61,8 p.c. des actions sont détenues par l'Etat belge, 0,7 p.c. représentent des actions préférentielles et le solde, soit 37,5 p.c., est entre les mains de Finacta, dont le capital est détenu à 67 p.c. par Air France et à 33 p.c. par différents opérateurs belges dont GBL, la SMAP, la SNI et le Crédit communal.

Enfin, la récente décision de la Commission européenne vient de donner sa forme définitive à l'accord industriel conclu avec Air France.

Le protocole d'accord signé entre les deux compagnies avait en effet été notifié par Air France et par la Sabena à la Commission des Communautés européennes le 21 avril 1992.

Cette convention a fait l'objet d'un examen extrêmement attentif par les services de la Commission qui, par une annonce au *Journal officiel* du 10 septembre 1992, ont notamment demandé aux tiers concernés de transmettre leurs observations éventuelles sur l'opération.

Le 5 octobre 1992, les instances européennes ont approuvé officiellement le protocole en faisant savoir que «compte tenu des engagements pris, la Commission a estimé que l'opération est compatible avec le marché commun».

Cette dernière étape qui clôture la restructuration entamée en mars 1992, donne une base juridique incontestable à l'accord entre les deux compagnies et assure désormais des conditions de développement de la Sabena.

Les questions posées par M. de Donnée touchent plus particulièrement à l'impact sur l'accord Sabena-Air France des mesures de restructuration envisagées par cette dernière compagnie.

En fait, lorsque les négociations ont été entamées entre Sabena et Air France, il était clair qu'un accord de partenariat n'était viable que si des restructurations étaient réalisées dans chacune des compagnies.

A l'époque, M. Attali ne nous avait pas caché ses craintes face à l'évolution du marché aéronautique, notamment en ce qui concerne sa compagnie, sans être alors aussi précis que nous pourrions l'être aujourd'hui.

La Sabena a fait sa part de chemin, ces derniers mois, en accompagnant les mesures que je viens de citer par un plan de restructuration sociale qui devra sans doute être approfondi, vous l'avez certainement appris. En effet, la Sabena est touchée elle aussi par cette diminution constante du marché aéronautique.

Air France entame aujourd'hui une opération du même type que celle que nous venons de connaître. A notre avis, cette restructuration d'Air France sera de nature non pas à affaiblir, mais bien à renforcer, par obligation, les synergies entre les deux compagnies. Elle ne devrait pas avoir d'influence sur le financement de l'accord ni sur son timing d'exécution. Les accords de complémentarité et la restructuration de la flotte et du réseau pourront se développer sur des bases saines en application des considérations émises par la Commission des Communautés européennes. Je rappelle que les synergies devraient permettre à la Sabena de gagner 1,8 milliard de francs en trois ans, dont 25 p.c. l'année prochaine.

En conclusion, je voudrais dire que nous sommes tous conscients que le transport aérien vit une crise profonde qui l'oblige à une mutation extrêmement importante, notamment en raison des surcapacités en Amérique du Nord qui ont pour conséquences des politiques de bradage des prix. Les compagnies européennes doivent s'adapter à cet état de fait et l'accord Sabena-Air France est de nature à créer un pôle européen apte à affronter la concurrence acharnée qui se développera dans les prochaines années. C'est ma conviction. J'ajoute que dans une matière aussi délicate, la prudence est de mise.

M. le Président. — La parole est à M. de Donnée pour une réplique.

M. de Donnée. — Je remercie le ministre pour les précisions fort utiles qu'il nous a données. Je voudrais toutefois poser une petite question complémentaire: Air France a-t-elle déjà libéré sa part de capital dans Finacta? Dans la négative, la date de libération est-elle déjà prévue?

Pour le reste, je puis assurer le ministre du fait que nous souhaitons tous que la Sabena survive et trouve, dans le cadre de l'accord avec Air France, une solution définitive à ses problèmes.

M. le Président. — La parole est à M. Coëme, Vice-Premier ministre.

M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — Monsieur le Président, je n'improviserai pas dans une matière qui implique une précision se rapportant notamment aux chiffres. Je dirai simplement qu'à la date d'aujourd'hui, Air France a effectivement rempli ses engagements financiers.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE CROO AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN OVER «DE RECENTE BENOEMINGEN BIJ HET PERSONEEL VAN DE REGIE DER LUCHTWEGEN»

QUESTION ORALE DE M. DE CROO AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES SUR «LES NOMINATIONS INTERVENUES RECEMMENT DANS LE PERSONNEL DE LA REGIE DES VOIES AERIENNES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Croo aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over «de recente benoemingen bij het personeel van de Regie der Luchtwegen».

Het woord is aan de heer De Croo.

De heer De Croo. — Mijnheer de Voorzitter, zoals de Posten, de RTT en de Spoorwegen hangt ook de Regie der Luchtwegen af van het departement van Verkeerswezen.

Van deze vier bedrijven zal de Regie der Luchtwegen als laatste zijn beheerscontract, of moet ik zeggen zijn «pre-statut», ontvangen. Het beheerscontract van de Spoorwegen verscheen gisteren in het *Belgisch Staatsblad*. De nieuwe Post startte op 1 oktober jongstleden en de Regie der Luchtwegen start wellicht morgen.

Vice-Eerste minister Coëme, die tot op vandaag beheerder is van deze regie waarvan de activiteiten een beetje werden ingekrompen ingevolge het doorschuiven naar de Gewesten van een aantal «luchtactiviteiten» en het ontstaan van BATC, heeft op de vooravond van de omvorming van de Regie der Luchtwegen tot een autonoom overheidsbedrijf, nog zes ambtenaren in rang verhoogd, vijf Franstalige en één Nederlandstalige. Deze ambtenaren van niveau 1 werden zo bekwaam geacht dat ze geen examen dienden af te leggen! Voor die benoeming werd de hoogdringendheid ingeroepen.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, ik vraag me af waarom die hoogdringendheid moest worden ingeroepen op de vooravond van de «ontmanning» van uw bevoegdheden. Kon men zich dan niet eerder van de noodzaak van deze zes benoemingen rekenschap geven, zodat ze niet op de valreep, net voordat de Regie der Luchtwegen een autonoom bedrijf wordt, dienden te gebeuren?

M. le Président. — La parole est à M. Coëme, Vice-Premier ministre.

M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — Monsieur le Président, dans sa question, mon prédécesseur, M. De Croo, m'invite à fournir un certain nombre d'informations. Cette question a d'ailleurs été également formulée à la Chambre voici quelques instants.

M. De Croo. — Je l'ignorais!

M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — La nomination contestée de six agents de la Régie des Voies aériennes au niveau 1 répond, en fait, à un certain nombre de critères. Je tiens tout d'abord à préciser que cette nomination est parfaitement conforme aux statuts.

Le Collège des chefs de service de la Régie des Voies aériennes, composé de sept membres néerlandophones et de trois francophones, est, avec le ministre de tutelle, le garant du respect des statuts. Dans la situation actuelle, ce collège a estimé qu'il était envisageable de formuler une proposition extraordinaire pour ces nominations. J'ai simplement mis cet avis en application.

J'ajouterais que ces désignations sont conformes à l'autonomie future de la Régie des Voies aériennes. Aussi longtemps qu'un arrêté royal ne paraît pas au *Moniteur belge*, l'autonomie n'est pas acquise.

Je profite de cette occasion pour répéter ce que j'ai déjà dit hier en réponse à une interpellation de M. Cardoen: si la Régie des Voies aériennes est la dernière des quatre sociétés, c'est parce que, monsieur De Croo, un certain nombre de problèmes se posent. Je veux prendre le temps de les examiner, dans l'intérêt, non seulement de la Régie des Voies aériennes et de son personnel, donc de l'Etat, mais aussi de BATC, de la Sabena et des compagnies qui fréquentent notre aéroport national. Vous êtes d'ailleurs bien placé pour mesurer la complexité de ces problèmes.

En ce qui concerne l'urgence invoquée pour ces désignations, le fait de mieux connaître la Régie des Voies aériennes me permet d'affirmer que le niveau 1 compte un certain nombre de personnes particulièrement qualifiées pour faire face, avant que l'autonomie ne soit octroyée, aux nouveaux défis que le passage harmonieux en entreprise publique autonome va poser à cet organisme.

Par ailleurs, vous me dites que cinq francophones ont été nommés. Ce n'est pas un crime, je suppose...

M. De Croo. — Je n'ai fait que citer des chiffres...

M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — Je vous les confirme: ces nominations concernent cinq francophones et un néerlandophone.

Afin que l'assemblée soit bien informée, je vais vous citer d'autres chiffres. Je précise tout d'abord que je suis partisan de l'équilibre dans ces matières. Il faut que celui-ci soit respecté dans tous les services si nous voulons que notre pays subsiste. (*Exclamation de M. Valkeniers.*) Si vous avez des éléments à fournir dans ce débat, j'en ai moi aussi quelques-uns, mais je veux que nous en discutons calmement.

Il est quand même important de savoir que, sur l'ensemble des emplois de niveau 1 de la Régie des Voies aériennes, sur les 139 emplois réservés à des néerlandophones, 132 sont occupés et que, sur les 84 emplois réservés à des francophones, seuls 44 sont occupés.

En ce qui concerne les rangs 11 et 12 du niveau 1, niveau auquel je viens de procéder aux désignations, sur les 49 emplois réservés à des néerlandophones, 38 sont occupés alors que, sur les 26 emplois réservés à des francophones, seuls 10 sont occupés.

Vous comprendrez que, dans de telles conditions, je n'ai vraiment aucun problème à vous répondre et que si une question devait m'être adressée, il semblerait plus logique qu'elle émane des bancs francophones.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Croo voor een repliek.

De heer De Croo. — Mijnheer de Voorzitter, mijn vraag was helemaal niet communautair geïnspireerd. Ik wilde alleen vragen stellen bij de hoogdringendheid en de noodzaak waarmee de minister deze promoties plots in examenloos meende te moeten realiseren.

Ik moet ook vaststellen dat tussen De Croo en Coëme blijkbaar Dehaene erg actief is geweest op dit departement. Dat meen ik toch te kunnen begrijpen uit de aangehaalde statistieken.

Mijn laatste opmerking aan de minister is de volgende: «Si je n'étais point nourri au sérail, je n'aurais point compris votre double langage.»

M. le Président. — La parole est à M. Coëme, Vice-Premier ministre.

M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — Je propose que nous organisions, M. De Croo et moi, un colloque singulier en dehors de cette assemblée, colloque permettant un échange de vues sur nos expériences respectives au sein du département.

QUESTION ORALE DE M. DEWORME AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR «LE RECENT ACCORD DE LIBRE-ECHANGE (NOFTA) CONCLU PAR LE CANADA, LES ETATS-UNIS ET LE MEXIQUE»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DEWORME AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «HET RECENTE VRIJHANDELSAKKOORD (NOFTA) GESLOTEN DOOR CANADA, DE VERENIGDE STATEN EN MEXICO»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Deworme au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «le récent accord de libre-échange (NOFTA) conclu par le Canada, les Etats-Unis et le Mexique».

La parole est à M. Deworme.

M. Deworme. — Monsieur le Président, j'aurais voulu poser cette question il y a un mois, mais les vacances parlementaires m'en ont empêché. Elle reste toutefois d'actualité.

Récemment, trois pays ont conclu un accord de libre-échange. Ces trois pays de l'Amérique du Nord ont finalement réalisé une opération qui leur semble bénéfique, deux d'entre eux étant des pays fortement industrialisés et le troisième, le Mexique, un pays où la main-d'œuvre est abondante.

Je voudrais connaître la réaction de la Belgique, et éventuellement de la Communauté européenne, à l'égard de cet accord de libre-échange.

Il faut savoir qu'au moment où le Premier ministre hollandais Lubbers a souhaité conclure une Charte de l'énergie avec l'Union soviétique, deux pays de l'Amérique du Nord s'y sont opposés ou, en tout cas, ont souhaité être représentés, disant — sans doute à juste titre — qu'ils avaient des intérêts en Union soviétique.

Je voudrais savoir si la Belgique et la Communauté européenne ont réagi à cet égard et si nos intérêts économiques en Amérique du Nord sont menacés par cet accord.

M. le Président. — La parole est à M. le ministre de l'Intérieur qui répond au nom du ministre des Affaires étrangères.

M. Tobbacq, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique. — Monsieur le Président, mon collègue m'a demandé de vous donner lecture du texte suivant.

L'accord de libre-échange entre les Etats-Unis, le Canada et le Mexique a été conclu le 12 août 1992 et a été paraphé ce mois-ci.

Nous considérons favorablement la création d'une zone de libre-échange entre ces trois pays et la Belgique souhaite que les parties contractantes s'engagent à respecter les règles du GATT.

A cet effet, nous attendons pour nous prononcer que cet accord ait franchi l'obstacle de la ratification par les parlements des pays concernés.

En principe, nous estimons toutefois que la création des zones de libre-échange contribue favorablement au développement des échanges multilatéraux. Les règles du GATT précisent que les réglementations commerciales dans une telle zone ne peuvent jamais être plus restrictives pour les pays tiers. Une telle zone ne saurait donc aboutir à la création d'un bloc fermé et léser les intérêts économiques de nos firmes dans cette zone. Une heureuse conclusion des négociations de l'Uruguay Round contribuerait toutefois à orienter favorablement la mise en place de cet accord régional.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CUYVERS AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «DE MAATREGELEN IN VERBAND MET HET STEEDS GROTER WORDENDE GAT IN DE OZONLAAG»

QUESTION ORALE DE M. CUYVERS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR «LES MESURES A PRENDRE CONCERNANT LE TROU S'AGRANDISSANT CONSTAMMENT DANS LA COUCHE D'OZONE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Cuyvers aan de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «de maatregelen in verband met het steeds groter wordende gat in de ozonlaag».

Het woord is aan de heer Cuyvers.

De heer Cuyvers. — Mijnheer de Voorzitter, uit een kranteartikel van *De Morgen* van 13 oktober 1992 blijkt het mislukken van de tot nu toe gevoerde politiek in verband met de beperking van het gebruik van de stoffen die de ozonlaag aantasten. Wij komen steeds een verdrag of een amendement te laat. Nu meet men immers voor het eerst een gat in de ozonlaag boven bewoonde delen van het zuidelijk halfrond, wat een rechtstreeks gevaar

oplevert voor de gezondheid van de bewoners daar. We moeten dringend verdere stappen doen. Vandaar wil ik de volgende vragen stellen:

Waarom heeft de regering het amendement van Londen op het Protocol van Montreal nog steeds niet ter ratificatie aan het Parlement voorgelegd?

Welke initiatieven heeft de vertegenwoordiger van ons land genomen om in het kader van de Conferentie van Kopenhagen te pleiten voor een vervroeging van de data waarop alle stoffen die de ozonlaag aantasten definitief verboden zijn?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobbacq, die antwoordt namens de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken.

De heer Tobbacq, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, een voorontwerp van wet inzake parlementaire goedkeuring van de wijziging en aanpassing van het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, aangenomen te Londen op 29 juni 1992 zal binnenkort bij het Parlement worden ingediend. De regering hoopt de parlementaire goedkeuring te verkrijgen vóór het einde van het jaar en beschouwt het dan ook als een prioritair ontwerp.

Op de Londense Conferentie maakte de EG-Commissie kenbaar de productie en het verbruik van CFK's vóór 1995 met 85 pct. te willen verminderen en ruim vóór het einde van de eeuw, in 1996 of 1997, tot een volledige afschaffing van deze stoffen te willen komen.

Te Londen kwamen de partijen overeen productie en gebruik van CFK's met 85 pct. te reduceren in 1997, en volledig te verbieden in het jaar 2000. Productie en gebruik van halonen worden gereduceerd met 50 pct. in 1995, en met 100 pct. in 2000.

Daarnaast werden eveneens controlemaatregelen ingevoerd voor methylnchloroform en koolstoftetrachloride met een volledig verbod van productie en gebruik voor de eerste in 2005 en voor de laatste in 2000.

Binnen de EG werden deze bepalingen verstrengd overgenomen in een EG-verordening van de Raad. Voor de meeste ozonafbrekende producten werd een versneld schema voor eliminatie vastgelegd, bijvoorbeeld totaal verbod van consumptie en gebruik van koolstoftetrachloride in 1998. Deze bepalingen zijn onmiddellijk van toepassing in de lidstaten.

Productie van de stoffen opgenomen in het gewijzigd protocol vindt niet plaats in België.

In België werd het gebruik van CFK's in de koelsector en in aerosolen gereguleerd bij koninklijk besluit. In koelinstallaties wordt vanaf 1995 enkel nog gebruik van gerecycleerde CFK's toegelaten. Na 1997 is het bezit van CFK's, ook gerecycleerde, verboden. In de aerosolsector is het gebruik van CFK's volledig verboden sinds augustus 1990, behoudens een klein aantal gespecialiseerde toepassingen, bijvoorbeeld in de geneeskunde.

Met de schuimsector werd een vrijwillige overeenkomst gesloten waarbij de sector zich ertoe verbindt in 1995 het gebruik van CFK's volledig stop te zetten.

Bijkomende maatregelen worden verwacht in de nabije toekomst om het gebruik van andere ozonafbrekende stoffen te reglementeren, zoals de HCFC's en de halonen.

De voorbereiding op de Conferentie van Kopenhagen, van 23 tot 25 november 1992, gebeurt in het EG-kader. Gehoopt wordt dat een EG-consensus kan worden bereikt over de vervroegde data inzake verbod van de verschillende categorieën van ozonaantastende stoffen. Wat de precieze stand van zaken inhoudelijk betreft, deze ressorteert weliswaar onder de bevoegdheid van de minister van Volksgezondheid en Leefmilieu, mevrouw Onkelinx. Op te merken valt nu reeds dat de EG-voorstellen in een vlugger verbod voorzien dan de oriëntaties van de andere lidstaten die bij het Protocol van Montreal zijn aangesloten.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cuyvers voor een repliek.

De heer Cuyvers. — Mijnheer de Voorzitter, de minister geeft de indruk dat België zijn best doet. Ik vrees nochtans dat wij niet langer koploper zijn, maar integendeel hoe langer hoe meer aan de staart van het peloton bengelen.

Mede onder druk van de groenen heeft België inderdaad een aantal vrijwillige overeenkomsten gesloten aangaande de reductie van de harde CFK's. U verwacht, mijnheer de minister, dat het amendement op het Protocol van Montreal misschien zal worden geratificeerd op het einde van dit jaar. Wij hopen dat die belofte bewaarheid wordt. Dit zal echter als gevolg hebben dat België tijdens de Conferentie van Kopenhagen zelfs geen effectief lid zal zijn, maar enkel waarnemend lid, aangezien enkel de landen die effectief het amendement op het Protocol van Montreal hebben geratificeerd als effectief lid aanwezig mogen zijn. Ik meen dat België voor de zoveelste keer zijn afspraak met de geschiedenis mist.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer Cuyvers, minister Claes en de regering hebben ter zake niets beloofd. Ik heb u slechts meegedeeld wat de regering concreet heeft gedaan.

De regering zal het ontwerp ter ratificatie voorleggen. Vervolgens moeten de Kamer en de Senaat beslissen hoe snel het wordt goedgekeurd. De regering staat dan volledig te uwer beschikking. Het zal deel uitmaken van de prioritaire ontwerpen van de regering.

In Kopenhagen zal men trachten een gemeenschappelijk EG-standpunt ter zake te bereiken. Dit loopt zelfs voor op het Protocol van Montreal. Wanneer de regering aan de conferentie deelneemt, zal zij een even sterke positie innemen als de anderen, afhankelijk van de vraag of er al dan niet een gemeenschappelijk standpunt kan worden ingenomen.

Er bestaat dus geen enkele reden om de negativistische repliek van de heer Cuyvers te aanvaarden.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DESUTTER AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTENARENZAKEN OVER «HET VERSTREKKEN VAN INFORMATIE UIT DE BEVOLKINGSREGISTERS AAN ONDERWIJSINSTELLINGEN»

QUESTION ORALE DE M. DESUTTER AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR «LA COMMUNICATION D'INFORMATIONS CONTENUES DANS LES REGISTRES DE LA POPULATION A DES ETABLISSEMENTS SCOLAIRES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Desutter aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «het verstrekken van informatie uit de bevolkingsregisters aan onderwijsinstellingen».

Het woord is aan de heer Desutter.

De heer Desutter. — Mijnheer de Voorzitter, het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende het verkrijgen van informatie uit de bevolkingsregisters en uit het vreemdelingenregister bepaalt in artikel 6 dat geen enkele lijst van personen, ingeschreven in de registers, aan derden mag worden verstrekt.

Het is algemeen bekend dat een groot aantal scholen jaarlijks heel wat informatie vragen in het kader van recrutering van nieuwe leerlingen.

Gelet op het feit dat wij over diverse onderwijsnetten beschikken, vernamen wij graag of er lijsten ter beschikking mogen worden gesteld aan scholen met het oog op recrutering van leerlingen en in ondergeschikte orde of er een gelijkberechtiging bestaat tus-

sen de diverse netten. Indien het gemeentebestuur gratis lijsten ter beschikking stelt van het gemeentelijk onderwijs, dient het dit dan ook gratis te doen voor de andere onderwijsnetten?

Het is ons tevens bekend dat bepaalde gemeenten een belasting- of retributiereglement instelden, goedgekeurd door de hogere overheid, om een vergoeding te vragen voor het verstrekken van informatie uit de bevolkingsregisters in de vorm van lijsten, magneetbanden of zelfklevende etiketten.

Graag vernamen wij of dergelijke gemeenteraadsbeslissingen dienen te worden ingetrokken met toepassing van het nieuwe koninklijk besluit.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, artikel 6 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 bepaalt inderdaad dat geen enkele lijst van personen ingeschreven in de registers aan derden mag worden verstrekt, dit met het oog op de bescherming van het privé-leven van de betrokkenen.

Artikel 7 van hetzelfde koninklijk besluit vermeldt echter de uitzonderingen op dit principe, waardoor aan instellingen van Belgisch recht die taken van algemeen belang vervullen en die niet het voorwerp uitmaken van een nominatieve aanwijzing door de Koning om toegang te hebben tot de informatie van het Rijksregister, toch informatie kan worden verstrekt.

Voorwaarde is dat de aanvraag schriftelijk gebeurt met vermelding van het gebruik waarvoor de informatie wordt gevraagd.

Met instellingen van Belgisch recht die taken van algemeen belang vervullen wordt bedoeld de rechtspersonen naar privaatrecht of publiek recht die geen toegang hebben tot het Rijksregister der natuurlijke personen, die taken van algemeen belang vervullen, zoals moet blijken uit de rechtsvorm van de instelling (rechtspersoon naar publiek recht) of de aard van de activiteiten (rechtspersoon naar privaatrecht die een caritatief, cultureel of filantropisch doel nastreeft), met uitsluiting van alle instellingen die een winstgevend doel nastreven.

Het komt aan het college van burgemeester en schepenen toe te oordelen over de gegrondheid van de aanvraag.

Voor de verstrekking van deze dienst mag een financiële vergoeding worden gevraagd. Het behoort tot de bevoegdheid van de gemeenteraad de belastingen of retributies te bepalen, zoals tot dusver steeds het geval was.

Het behoort eveneens tot de gemeentelijke autonomie de reglementen vast te stellen met betrekking tot het afleveren van documenten of administratieve akten en de wijze waarop de retributie of de belastingen geheven wordt.

Deze reglementen vallen onder de algemene voogdij over de gemeenten die de Gewesten toekomt.

Het koninklijk besluit verplicht de gemeenten niet die reglementen te herzien.

Tenslotte wens ik er de aandacht op te vestigen dat de bepalingen van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 maar van toepassing worden op 1 november 1992 en dat tot die datum het college van burgemeester en schepenen vrij en autonoom oordeelt over elke aanvraag tot het bekomen van informatie uit de registers.

Mijnheer Desutter, het koninklijk besluit legt dus een aantal beperkingen op. Ik ben het volkomen met u eens dat de reglementen die worden opgesteld, rekening moeten houden met elementen als billijkheid, gelijkheid en gelijkgerechtigdheid. Op dit punt verschillen wij dus niet van mening. Men kan mij echter niet vragen in te staan voor de moraliteit van de gemeentebesturen, zeker niet wanneer we de activiteit van sommige besturen — u kent ze ook — zien.

QUESTION ORALE DE M. DE DONNEA AU MINISTRE DES FINANCES SUR « LE RAPPORT DU FMI RELATIF A LA SITUATION FINANCIERE DU PAYS »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE DONNEA AAN DE MINISTER VAN FINANCIEN OVER « HET VERSLAG VAN HET IMF BETREFFENDE DE FINANCIËLE TOESTAND VAN HET LAND »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. de Donnéa au ministre des Finances sur « le rapport du FMI relatif à la situation financière du pays ».

La parole est à M. de Donnéa.

M. de Donnéa. — Monsieur le Président, le Fonds monétaire international vient de rappeler le gouvernement à l'ordre. N'ayant pu prendre connaissance que de comptes rendus publiés dans la presse, je voudrais poser un certain nombre de questions au ministre pour qu'il nous informe de vive voix de l'état de la situation.

Premièrement, quels sont exactement les reproches adressés par le FMI au gouvernement concernant la situation budgétaire du pays ?

Deuxièmement, sur quels points estimez-vous que le FMI se trompe et pour quelles raisons ?

Troisièmement, partagez-vous les critiques formulées par M. Moureaux, notamment à la télévision et à la radio, à l'encontre du FMI ?

Quatrièmement, ce rapport du FMI a-t-il été approuvé par notre administrateur au Fonds monétaire, qui est sous votre tutelle ? Si oui, vous avait-il demandé votre accord pour approuver ce rapport ?

Enfin, je voudrais savoir si les services de la Banque nationale qui ont rencontré le FMI à Bruxelles pour préparer ce rapport avaient reçu des directives de votre part concernant le contenu et le ton du rapport.

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, ministre.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Monsieur le Président, avant de répondre aux questions posées par l'honorable membre, je souhaiterais apporter deux précisions relatives au rapport du Fonds monétaire international.

Premièrement, il s'agit d'une version préliminaire des principales conclusions de la mission du Fonds monétaire en Belgique. Le rapport complet devra être approuvé ultérieurement par le conseil d'administration du fonds.

Deuxièmement, l'assertion de M. de Donnéa selon laquelle « le FMI vient de rappeler la Belgique à l'ordre » doit être nettement nuancée. Le rapport contient certes des mises en garde, mais il salue également les succès de la politique du gouvernement, notamment en matière de réformes financières et de politique monétaire. Il salue également le plan d'accompagnement des chômeurs comme un « pas positif » dans la bonne direction même s'il appelle des mesures complémentaires.

J'en viens maintenant aux réponses aux questions posées par M. de Donnéa. Le rapport du FMI doute que l'objectif de réduction du solde net à financer pour 1993 fixé à 5,2 p.c. du PNB puisse être atteint sans mesures complémentaires. Je rappelle que le gouvernement a précisément annoncé son intention de prendre des mesures complémentaires.

En ce qui concerne la répartition de l'effort et le choix des mesures mises en œuvre dans le cadre de la politique d'assainissement budgétaire, le Fonds monétaire fait deux remarques principales.

Premièrement, il suggère que les mesures complémentaires devraient comporter davantage de réductions de dépenses que d'augmentations d'impôts. L'argument développé est que le

niveau élevé des prélèvements sur les revenus du travail tend à déprimer l'emploi et que les autres sources de revenus possibles sont limitées : par exemple, en l'absence d'une solution internationale, l'augmentation de la fiscalité sur les revenus mobiliers est impossible, tandis que l'augmentation de la fiscalité indirecte est contrainte par les exigences de l'harmonisation fiscale européenne.

Deuxièmement, le FMI considère qu'il ne faut pas baser l'assainissement budgétaire sur les privatisations. En effet, selon le FMI, les privatisations sont sans doute souhaitables pour améliorer la qualité des services offerts, mais le caractère unique des recettes qu'elles procurent au Trésor ne permet pas de les considérer sur le même pied que les autres mesures d'assainissement.

La différence d'appréciation sur la capacité d'atteindre l'objectif budgétaire en 1993 peut dépendre de plusieurs facteurs : soit d'hypothèses macro-économiques différentes — croissance, inflation, taux d'intérêts, composantes du PNB —, soit d'estimations différentes de l'effet des mesures décidées. Ces éléments n'étant pas développés dans la note de synthèse du Fonds monétaire, il m'est difficile d'identifier aujourd'hui l'origine de la différence d'appréciation.

En ce qui concerne les remarques relatives aux mesures, je partage les préoccupations du FMI quant aux conséquences que pourraient avoir des prélèvements obligatoires trop élevés sur les coûts du travail et donc l'emploi, notamment pour les travailleurs peu qualifiés. Toutefois, je pense que le FMI sous-estime l'importance des efforts consentis du côté des dépenses. En effet, la norme de croissance zéro des dépenses primaires de l'Etat est une contrainte considérable, d'autant plus qu'elle vient après une décennie d'assainissement au cours de laquelle l'ensemble des dépenses primaires du secteur public a été réduit de 50 p.c. du PNB en 1981 à 40 p.c. en 1991.

Ce rapport du FMI, comme je l'ai indiqué, est un premier rapport provisoire de la mission qui n'a donc pas été approuvé par le conseil d'administration du Fonds monétaire et donc pas davantage par notre administrateur M. de Groote.

Enfin, il va de soi que le ministre des Finances n'a ni la possibilité ni l'intention de donner des instructions aux fonctionnaires de la Banque nationale.

M. le Président. — La parole est à M. de Donnéa pour une réplique.

M. de Donnéa. — Monsieur le Président, je tiens à remercier M. le ministre de sa réponse et m'étonne que les arguments qu'il avance pour nuancer le rapport du FMI n'aient pas déjà été communiqués au FMI par les fonctionnaires de la Banque nationale qui l'ont aidé à réaliser ce rapport. Chacun sait, en effet, que la rédaction de ce genre de document s'effectue généralement dans le cadre d'une concertation entre les administrations nationales et le FMI ou l'OCDE, selon le cas.

A la lecture des articles de presse et à la suite de la réponse du ministre, on a quelque peu l'impression que le gouvernement souffre de dédoublement de la personnalité. On distingue, d'une part, une administration largement soutenue, à juste titre, par le ministre des Finances qui partage très largement les vues du FMI et estime, en dépit des nuances apportées par le ministre, que l'effort de réduction des dépenses n'est pas suffisant et, d'autre part, des personnes comme M. Moureaux, qui écartent de la main, avec un certain dédain, les conclusions du FMI en arguant de son incapacité à résoudre les problèmes en Afrique... comme si l'on pouvait comparer la Belgique à un Etat africain — nous n'en sommes heureusement pas encore là — et comme si le FMI était le responsable de tous les maux de ces pays africains.

Cela dit, je ne puis que vous encourager, monsieur le ministre, à suivre les conseils du FMI. Ce matin encore, la presse internationale annonçait que l'OCDE avait revu à la baisse ses prévisions en matière de croissance économique. Je crains que le FMI ait totalement raison et que sans changement de cap, il nous soit très difficile d'atteindre l'objectif de 3 p.c. en 1996.

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, ministre.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Monsieur le Président, je tiens simplement à souligner que ce document émanant du FMI n'est qu'un avis préliminaire, qui doit encore être développé et approuvé par le conseil d'administration du Fonds monétaire. Cet avis est important, certes, mais ce n'est qu'un avis et il est clair qu'il n'appartient pas au FMI de dicter la politique du gouvernement.

QUESTION ORALE DE M. BENKER AU SECRÉTAIRE D'ÉTAT A LA COOPÉRATION AU DÉVELOPPEMENT SUR « LES INTENTIONS DU GOUVERNEMENT BELGE APRES L'ANNONCE DE L'EXISTENCE D'ESCADRONS DE LA MORT AU RWANDA »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BENKER AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR ONTWIKKELINGSSAMENWERKING OVER « DE PLANNEN VAN DE BELGISCHE REGERING NA HET BERICHT OVER HET BESTAAN VAN DOODESKADERS IN RWANDA »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Benker au secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement sur « les intentions du gouvernement belge après l'annonce de l'existence d'escadrons de la mort au Rwanda ».

Das Wort hat Herr Benker.

Herr Benker. — Sehr geehrter Herr Präsident, nicht nur die belgische Presse, sondern sogar die ausländische, hat in den letzten Tagen die effektive Existenz der Todesschwadronen in Rwanda besprochen. Diese Todesschwadronen sollen, so heißt es wenigstens, durch Mitglieder der ehemaligen Regierung oder durch Mitglieder der früheren Einheitspartei gegründet worden sein. Anlässlich Ihrer vor kurzem unternommenen Reise durch Rwanda hat die Frage sicherlich im Mittelpunkt Ihrer Gespräche mit den jetzigen politischen Verantwortlichen — einerseits der Präsident der Republik, andererseits der Premierminister dieses Landes — gestanden. Deswegen meine Fragen an Sie, Herr Staatssekretär:

Erstens, welche Schlußfolgerungen haben Sie aus diesen Gesprächen gezogen?

Zweitens, wird Belgien die Bildung einer internationalen Untersuchungskommission unterstützen?

Drittens, werden diese gravierenden Ereignisse Sie dazu bewegen, die belgische Entwicklungshilfe zu überprüfen? In welchem Sinne und unter welchen Bedingungen?

Viertens, wenn man die wichtige Rolle der belgischen Entwicklungshilfe in Rwanda betrachtet, wie groß bleibt dann für Sie der Handlungsraum in dem Sie sich bewegen können um die Lokalpolitik zu beeinflussen im Sinne eines größeren Respektes für die Menschenrechte, ohne daß durch eventuelle Maßnahmen gegenüber der rwandesischen Regierung die Masse der Bevölkerung darunter zu leiden hätte?

M. le Président. — La parole est à M. Derycke, secrétaire d'Etat.

M. Derycke, secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement, adjoint au ministre des Affaires étrangères. — Monsieur le Président, je présume que M. Benker me permettra de lui répondre en français.

Suite aux déclarations de M. le sénateur Kuijpers et du professeur Reyntjes, je n'ai pas hésité, au cours de mon voyage officiel au Rwanda du 5 au 8 octobre 1992, à évoquer avec mes interlocuteurs, dont le président Habyarimana et le Premier ministre, la question de l'implication éventuelle des cadres les plus haut placés du gouvernement précédent et de l'ancien parti unique dans certains attentats violents et pratiques de déstabilisation.

Les conclusions que j'ai pu tirer de ces entretiens m'ont convaincu de l'opportunité de la création d'une commission d'enquête internationale qui devra se prononcer sur le bien-fondé

des allégations quant à l'existence de soi-disant « escadrons de la mort ». Il pourrait d'ailleurs s'agir de la commission internationale des juristes à Genève qui a une certaine expérience en la matière.

Dans cette optique, j'ai cru bon d'inviter M. le sénateur Kuijpers et le professeur Reyntjes à m'informer plus en détail des constats qu'ils ont pu faire ainsi que des témoignages qu'ils ont recueillis lors de leur récent voyage au Rwanda effectué à l'invitation — chose étonnante! — du président Habyarimana, lui-même.

Suite à ces entretiens, je proposerai, le cas échéant, au ministre des Affaires étrangères de procéder dans le cadre de la Coopération politique européenne à une concertation entre nos partenaires au sein de la Communauté au sujet de l'opportunité de la constitution d'une commission d'enquête internationale dont le financement pourrait être pris en charge par la CEE.

Effectivement, c'est une tâche très délicate pour la seule Belgique de faire procéder à une enquête dans une de ses anciennes colonies. En outre, j'ai l'intime conviction que la communauté politique européenne est la mieux habilitée pour effectuer cette mission.

La question posée par l'honorable membre au sujet de l'opportunité de revoir la coopération belge avec le Rwanda au cas où les faits auxquels il se réfère seraient confirmés est prématurée. En effet, dans l'état actuel de la situation, il faut attendre les résultats d'une enquête éventuelle.

Je voudrais à cet égard rappeler que la Belgique n'a pas manqué et ne manquera pas d'appuyer les initiatives renforçant le processus de démocratisation et l'établissement d'un état de droit basé sur le respect des droits de l'homme et le pluralisme politique. Le renforcement de la coopération juridique et judiciaire et l'appui au processus électoral ne sont que deux initiatives par lesquelles notre pays entend, de commun accord avec le gouvernement de la république rwandaise et avec les autres bailleurs de fonds, promouvoir la démocratisation de la vie politique. Un renversement de ce processus de démocratisation ne pourrait pas rester sans suite — en vertu de l'application de la résolution du Conseil de ministres européens du 28 novembre 1991 relative aux droits de l'homme « Démocratie et Développement » — et m'amènerait à proposer, dans le cadre des Douze, une réorientation de la coopération répondant uniquement aux besoins urgents de la population.

Je puis à cet égard rappeler à l'honorable membre que, dès à présent, les moyens mis à la disposition du Rwanda sont utilisés prioritairement à la couverture des besoins de base de la population rwandaise: santé primaire, formation, planification familiale, etc. Ceci vaut également pour l'aide directe fournie au budget par le biais des fonds de réemploi en application des conclusions de la Table ronde de Genève des 2 et 3 juillet 1992.

VOORDRACHT VAN EEN DUBBELTAL VOOR EEN OPENSTAAND AMBT VAN RAADSHEER IN HET HOF VAN CASSATIE

PRESENTATION D'UNE LISTE DOUBLE DE CANDIDATS A UNE PLACE VACANTE DE CONSEILLER A LA COUR DE CASSATION

De Voorzitter. — Dames en heren, in onze vergadering van gisteren hebben we twee kandidaten voorgedragen voor het eerste openstaande ambt voor raadsheer in het Hof van cassatie.

Lors de notre séance d'hier, nous avons présenté deux candidats pour la première place vacante de conseiller à la Cour de cassation.

We gaan nu over tot de geheime stemming voor de aanwijzing van twee kandidaten voor het tweede openstaande ambt, opgevallen door de inruststelling van afdelingsvoorzitter Rauws.

Nous allons procéder maintenant au scrutin pour la présentation de deux candidats pour la deuxième place, devenue vacante à la suite de la mise à la retraite de M. le président de la section Rauws.

Het lot wijst de heren Deprez en Desmedt aan om, samen met de secretarissen, de functie van stemopnemer te vervullen.

Le sort désigne MM. Deprez et Desmedt pour remplir, avec les secrétaires, les fonctions de scrutateurs.

Deze voordracht geschiedt bij geheime stemming, overeenkomstig de artikelen 65bis en 65ter van het Reglement.

Cette désignation se fait au scrutin, conformément aux articles 65bis et 65ter du Règlement.

Voor de voordracht van de kandidaten moeten twee stembeurten worden gehouden, één voor de aanwijzing van de eerste kandidaat en één voor de tweede, behoudens herstemming.

Pour la présentation des candidats, deux tours de scrutin devront donc avoir lieu, l'un pour désigner le premier candidat et l'autre pour désigner le second, sauf ballottage.

U hebt een omslag ontvangen die de nodige stembriefjes bevat.

Vous avez reçu une enveloppe contenant les bulletins de vote requis.

Wij gaan over tot de voordracht van de eerste kandidaat.

Nous allons procéder à la présentation du premier candidat.

De stemming begint met de naam van de heer Anthuenis.

Le vote commence par le nom de M. Anthuenis.

— Er wordt tot geheime stemming overgegaan.

Il est procédé au scrutin.

De Voorzitter. — De Senaat zal waarschijnlijk zijn agenda willen voortzetten, terwijl de stemopnemers de stembiljetten nazien.

Il conviendra sans doute au Sénat de poursuivre l'examen de son ordre du jour pendant que les scrutateurs dépouilleront les bulletins. (*Assentiment.*)

Dan is hiertoe besloten.

Il en sera donc ainsi.

PROJET DE LOI RELATIF A LA PREVENTION DE L'UTILISATION DU SYSTEME FINANCIER AUX FINS DU BLANCHIMENT DE CAPITAUX

Votes réservés

ONTWERP VAN WET TOT VOORKOMING VAN HET GEBRUIK VAN HET FINANCIËLE STELSEL VOOR HET WITWASSEN VAN GELD

Aangehouden stemmingen

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons procéder maintenant au vote sur les amendements et articles réservés du projet de loi relatif à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux.

Wij moeten thans stemmen over de aangehouden amendementen en over de aangehouden artikelen van het ontwerp van wet tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld.

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur l'article 11 amendé tel que proposé par la commission.

Wij stemmen eerst over het geamendeerde artikel 11 zoals door de commissie werd voorgesteld.

Je mets aux voix l'article 11 ainsi amendé.

Ik breng het geamendeerde artikel 11 in stemming.

— Cet article, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

Dit artikel, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

M. le Président. — Nous avons ensuite à nous prononcer sur l'amendement déposé par M. de Donnée à l'article 20.

Wij moeten thans stemmen over het amendement bij artikel 20 ingediend door de heer de Donnée.

— Cet amendement, mis aux voix par assis et levé, n'est pas adopté.

Dit amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt niet aangenomen.

M. le Président. — Nous n'avons plus à nous prononcer sur l'article 24 (nouveau), ce dernier n'ayant pas été maintenu par la commission.

Artikel 24 (nieuw) werd door de commissie uit het ontwerp gelicht.

Les autres articles du projet de loi ayant déjà été adoptés, le vote sur l'ensemble du projet de loi interviendra dans quelques instants.

De andere artikelen van het ontwerp van wet werden reeds vroeger aangenomen. We stemmen zo dadelijk over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI RELATIF A LA CONTRIBUTION DE LA BELGIQUE A LA SIXIEME RECONSTITUTION GENERALE DES RESSOURCES DU FONDS AFRICAIN DE DEVELOPPEMENT

Vote

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE BIJDRAGE VAN BELGIE TOT DE ZESDE ALGEMENE WEDERSAMENSTELLING VAN HET AFRIKAANS ONTWIKKELINGSFONDS

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi relatif à la contribution de la Belgique à la sixième reconstitution générale des ressources du Fonds africain de développement.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet betreffende de bijdrage van België tot de zesde algemene wedersamenstelling van het Afrikaans Ontwikkelingsfonds.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

145 membres sont présents.

145 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont pris part au vote:

Aan de stemming hebben deelgenomen:

MM. Anthuenis, Arts, Bartholomeeussen, Barzin, Belot, Benker, Bock, Boël, Borremans, Bosman, Bouchat, Bougard, Buelens, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Capoen, Collignon, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzius, Creyf, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden, Dalem, Daras, De Backer, De Croo, de Donnée, De Grauwe, Mme Delcourt-Prêtre, MM. Delcroix, De Loor, De Meyer,

Deprez, De Roo, de Seny, Désir, Desmedt, Desutter, Mme Detiège, MM. Deworme, De Wulf, D'hondt, Didden, Diegenant, Dufour, Eeman, Erdman, Evrard, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Goovaerts, Grosjean, Guillaume, Hasquin, Hatry, Henneuse, Hermans, Mme Herzet, MM. Hismans, Hofman, Horyat, Houssa, Jonckheer, L. Kelchtermans, Kenzeler, Lallemand, Larcier, Laverge, Leclercq, Lenfant, Lenssens, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lozie, M. Maertens, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Maystadt, Meesters, Mouton, Mme Nélis, MM. Péciaux, Pinoie, Poulain, Pouillet, Quintelier, Raes, Scharff, Schiltz, Seeuws, Snappe, Steenbergen, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Vandenhaute, Vandermeulen, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Thillo, Van Wallegghem, Van Wambeke, van Weddingen, Verberckmoes, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Verreycken, Verschueren, Weyts, Wierinckx, Wintgens et Swaelen.

ONTWERP VAN WET TOT VOORKOMING VAN HET GEBRUIK VAN HET FINANCIËLE STELSEL VOOR HET WITWASSEN VAN GELD

Stemming

PROJET DE LOI RELATIF A LA PREVENTION DE L'UTILISATION DU SYSTEME FINANCIER AUX FINS DU BLANCHIMENT DE CAPITAUX

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi relatif à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

148 leden zijn aanwezig.

148 membres sont présents.

Allen stemmen ja.

Tous votent oui.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Aan de stemming hebben deelgenomen:

Ont pris part au vote:

MM. Anthuenis, Arts, Bartholomeeussen, Barzin, Belot, Benker, Bock, Boël, Borremans, Bosman, Bouchat, Bougard, Buelens, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Colli-

gnon, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzius, Creyf, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden, Dalem, Daras, De Backer, De Croo, de Donnea, De Grauwe, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, Désir, Desmedt, Desutter, Mme Detiège, MM. Deworme, De Wulf, D'hondt, Didden, Diegenant, Dufour, Eeman, Erdman, Evrard, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Goovaerts, Grosjean, Guillaume, Hasquin, Hatry, Henneuse, Hermans, Mme Herzet, MM. Hismans, Hofman, Horyat, Houssa, Jonckheer, L. Kelchtermans, Kenzeler, Lallemand, Larcier, Laverge, Leclercq, Lenfant, Lenssens, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lozie, M. Maertens, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Maystadt, Meesters, Moens, Mouton, Mme Nélis, MM. Péciaux, Pinoie, Poulain, Pouillet, Quintelier, Raes, Scharff, Schiltz, Seeuws, Snappe, Steenbergen, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, M. Vandermeulen, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Thillo, Van Wallegghem, Van Wambeke, van Weddingen, Verberckmoes, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Verreycken, Verschueren, Weyts, Wierinckx, Wintgens et Swaelen.

INTERPELLATION DE M. BOCK AU MINISTRE DES PETITES ET MOYENNES ENTREPRISES ET DE L'AGRICULTURE SUR «LE NON-RESPECT PAR LE GOUVERNEMENT, DU PLAN QUINQUENNAL DE RATTRAPAGE DES PENSIONS DES TRAVAILLEURS INDEPENDANTS ENCORE INFÉRIEURES AU REVENU MINIMUM GARANTI AUX PERSONNES AGÉES»

Vote sur la motion pure et simple

INTERPELLATIE VAN DE HEER BOCK TOT DE MINISTER VAN KLEINE EN MIDDELGROTE ONDERNEMINGEN EN LANDBOUW OVER «HET NIET-NALEVEN DOOR DE REGERING VAN HET VIJFJARENPLAN INZAKE DE AANPASSING VAN DE PENSIOENEN VAN DE ZELFSTANDIGEN DIE NOG STEEDS MINDER BEDRAGEN DAN HET GEWAARBORGD MINIMUMINKOMEN VOOR BEJAARDEN»

Stemming over de eenvoudige motie

M. le Président. — Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. Bock au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture.

Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Bock tot de minister van Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw werden twee moties ingediend.

L'une pure et simple, par MM. Cerexhe, Verschueren, Péciaux et Arts, est ainsi rédigée:

«Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Bock et la réponse du ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture,

Passe à l'ordre du jour.»

«De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Bock en het antwoord van de minister van Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw,

Gaat over tot de orde van de dag.»

L'autre, par Mme Cornet d'Elzius et M. Aubecq, est ainsi rédigée:

«Le Sénat,

Après avoir entendu l'interpellation du sénateur Jean Bock au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture,

Après avoir entendu les explications et précisions du ministre, rappelle que les indépendants, titulaires de professions libérales et dirigeants de petites et moyennes entreprises constituent pour le pays le plus grand réservoir d'embauche avec, notamment, la création de plus de 200 000 emplois depuis 1984;

Constate que ces travailleurs indépendants, au moment de leur mise à la pension, ne peuvent, encore aujourd'hui, compter que sur les ressources inférieures au revenu minimum garanti aux personnes âgées;

Constate l'inertie coupable du gouvernement face à cette injustice et déplore que ledit gouvernement n'ait pas pris les dispositions nécessaires pour appliquer intégralement le plan quinquennal de rattrapage décidé en 1987 en faveur des pensions des travailleurs indépendants, confirmé en séance publique du Sénat le 5 décembre 1990, et pourtant actuellement suspendu;

Exige que les engagements antérieurs soient entièrement respectés et exécutés, dans le sens de la poursuite totale et définitive du rattrapage entamé afin de rendre aux pensionnés indépendants le minimum de dignité matérielle à laquelle ils ont droit et à laquelle ils ont largement contribué par leurs cotisations. »

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Jean Bock en het antwoord van de minister van Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw,

Gehoord de uitleg en de preciseringen van de minister,

Herinnert eraan dat de zelfstandigen, de vrije beroepen en de bedrijfsleiders van kleine en middelgrote ondernemingen voor het land de grootste werkgever zijn, die sinds 1984 meer dan 200 000 arbeidsplaatsen hebben geschapen;

Stelt vast dat die zelfstandigen bij hun pensionering inkomsten hebben die — ook vandaag nog — lager liggen dan het gewaarborgd minimuminkomen voor bejaarden;

Stelt het schuldige stilzitten van de regering vast ten aanzien van dit probleem en betreurt dat ze niet de nodige maatregelen genomen heeft om het vijfjarenplan onverkort toe te passen waartoe ze in 1987 voor de zelfstandigenpensioenen had besloten, wat ze op 5 december 1990 in de openbare vergadering van de Senaat heeft bevestigd, en dat thans opgeschort is;

Eist dat de vroegere verbintenissen volledig worden nageleefd en uitgevoerd, in de zin van een volledige en definitieve inhaalbeweging die werd aangevat om aan de gepensioneerde zelfstandigen het minimum aan materiële waardigheid te verlenen waarop zij recht hebben en waarin zij door hun bijdragen een groot aandeel hebben. »

Conformément à notre Règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

Overeenkomstig ons Reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

La parole est à Mme Cornet d'Elzius pour une explication de vote.

Mme Cornet d'Elzius. — Monsieur le Président, depuis 1984, plus de 200 000 emplois ont été créés dans le pays par les indépendants, titulaires de professions libérales et dirigeants de petites et moyennes entreprises. Cette force vive de la nation que constituent ces représentants-types des classes moyennes ne bénéficie pourtant d'aucune considération de la part des coalitions qui dirigent le pays depuis 1988 : brutage des cotisations sociales, diminution de la déductibilité fiscale de leurs dépenses professionnelles, soit une augmentation de leurs charges de plusieurs milliards. C'est ainsi que la réforme fiscale opérée en 1988 s'est traduite pour cette catégorie de travailleurs.

Les nouvelles dispositions gouvernementales adoptées depuis le début de cette année sont du même acabit : cotisations capitatives, inscription obligatoire de l'entreprise comme cotisante à l'INASTI, parafiscalisation des mandats gratuits, transformation de revenus immobiliers en revenus professionnels, et j'en passe.

Une fois de plus, le gouvernement n'a vu dans les travailleurs indépendants qu'une possibilité inépuisable de ponctions fiscales ou autres. A présent, le conclave budgétaire a décidé de n'accorder au 1er juillet 1993 que la moitié de la cinquième phase du plan de

rattrapage des pensions des indépendants décidé en 1987. Ce rattrapage qui devait être totalement appliqué au 1er janvier 1992 ne sera donc effectif qu'au 1er juillet 1994, soit avec deux ans et demi de retard.

M. le Président. — Madame, puis-je vous demander de conclure car vous dépassez le temps de parole réglementaire qui est de deux minutes ?

Mme Cornet d'Elzius. — Je termine, monsieur le Président.

Il est ainsi prouvé à suffisance qu'il n'existe dans notre pays, depuis 1988, aucune solidarité nationale en faveur des indépendants, solidarité réclamée par la proposition de loi de MM. Bock et de Donnée, au nom du PRL.

Au nom des indépendants, mon groupe ne peut accorder sa confiance à un semblable gouvernement. (*Applaudissements.*)

M. le Président. — Nous allons procéder par assis et levé au vote sur la motion pure et simple.

Wij stemmen nu bij zitten en opstaan over de eenvoudige motie.

— Il est procédé au vote par assis et levé.

Er wordt tot stemming bij zitten en opstaan overgegaan.

M. le Président. — Le résultat du vote par assis et levé n'apparaissant pas clairement, nous allons procéder à un vote nominatif.

De uitslag van deze stemming is niet duidelijk. We zullen dus tot naamstemming overgaan.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

149 membres sont présents.

149 leden zijn aanwezig.

89 votent oui.

89 stemmen ja.

60 votent non.

60 stemmen neen.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

MM. Arts, Bartholomeeussen, Belot, Borremans, Bouchat, Mme Cahay-André, MM. Cardoen, Collignon, Cooreman, Mme Creyf, MM. Crucke, Daerden, Dalem, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Desutter, Mme Detiège, MM. Deworme, De Wulf, Didden, Diegenant, Erdman, Evrard, Flagother, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Henneuse, Hismans, Hofman, Hotyat, L. Kelchtermans, Kenzeler, Lallemand, Larcier, Leclercq, Lenfant, Lenssens, Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mme Maximus, MM. Maystadt, Moens, Mouton, Pécriaux, Pinoie, Pouillet, Quintelier, Scharff, Seeuws, Steenbergen, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Timmermans, Tobback, Mmes Tyberghien-Vandenbussche, Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Vermassen, Verschueren, Weyts, Wintgens et Swaelen.

Ont voté non :

Neen hebben gestemd :

MM. Anthuenis, Barzin, Benker, Bock, Boël, Bosman, Bougard, Buelens, Mme Buyle, M. Capoen, Mme Cornet d'Elzius, MM. Cuyvers, Daras, De Backer, De Croo, de Donnée, De Grauwe, Désir, Desmedt, D'hondt, Dufour, Eeman, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Goovaerts, Hasquin,

Hatry, Mme Herzet, MM. Houssa, Jonckheer, Kuijpers, Laverge, Liesenborghs, Loones, Lozie, M. Maertens, Mmes Maes, Mayence-Goossens, M. Meesters, Mme Nélis, MM. Raes, Schiltz, Snappe, Tavernier, Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermeulen, Van Hooland, Van Thillo, Van Wallegghem, van Weddingen, Verberckmoes, Verlinden, Vermeiren, Verreycken et Wierinckx.

M. le Président. — La parole est à M. Bock.

M. Bock. — Monsieur le Président, le gouvernement, qui recherche une majorité des deux tiers, ne dispose même pas de la majorité simple pour le vote d'une proposition de loi relative aux indépendants!

M. le Président. — Monsieur Bock, je constate simplement qu'il existe une majorité pour adopter la motion pure et simple.

La parole est à M. de Donnée.

M. de Donnée. — Monsieur le Président, comme lors des dernières réunions du Sénat qui ont précédé les vacances, je constate qu'une fois de plus, l'opposition assure le quorum.

INTERPELLATION VAN DE HEER LAVERGE TOT DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN OVER «DE SOCIAAL-PEDAGOGISCHE BIJSLAG»

Stemming over de eenvoudige motie

INTERPELLATION DE M. LAVERGE AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES SUR «L'ALLOCATION SOCIO-PEDAGOGIQUE»

Vote sur la motion pure et simple

De Voorzitter. — Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Laverge werden twee moties ingediend.

Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. Laverge.

De ene, de eenvoudige motie, door de heren Verschuere, Lallemand en Didden, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Laverge over «de sociaal-pedagogische bijslag» en het antwoord van de minister van Sociale Zaken,

Gaat over tot de orde van de dag.»

«Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Laverge sur «l'allocation socio-pédagogique» et la réponse du ministre des Affaires sociales,

Passe à l'ordre du jour.»

De andere, door de heren Laverge, Vermeiren, De Backer, De Grauwe en mevrouw Gijsbrechts, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Laverge tot de minister van Sociale Zaken betreffende de sociaal-pedagogische bijslag en het antwoord van de minister,

Herinnert aan de reële nood die bij ééninkomensgezinnen bestaat,

Stelt vast dat de sociaal-pedagogische bijslag sinds 1976 is ingevoegd in het koninklijk besluit van 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders en dat hieraan nog geen uitvoering werd gegeven,

Dringt aan dat de regering onmiddellijk de uitvoeringsbesluiten zou nemen.»

«Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Laverge au ministre des Affaires sociales sur l'allocation socio-pédagogique et la réponse du ministre,

Souligne les besoins réels éprouvés par les ménages à un seul revenu,

Constate que l'allocation socio-pédagogique a été prévue en 1976 dans l'arrêté royal de 1939 sur les allocations familiales pour travailleurs salariés et que cette disposition n'a jamais été appliquée,

Insiste pour que le gouvernement prenne immédiatement les arrêtés d'exécution nécessaires.»

Overeenkomstig ons Reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Conformément à notre Règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

Het woord is aan de heer Laverge voor een stemverklaring.

De heer Laverge. — Mijnheer de Voorzitter, wij zullen uiteraard tegen de gewone motie stemmen en dit om vier redenen.

Ten eerste gaan wij niet akkoord met de weigering van minister Moureaux om een van de taboes van de sociale zekerheid te onderzoeken.

Ten tweede verzetten wij ons tegen de maatschappelijke, sociale en fiscale ongelijkheid tussen tweeverdieners- en eenverdienergezinnen.

Ten derde willen wij de discriminatie tussen de thuiswerkende en de buitenshuiswerkende ouder aan de kaak stellen. Hierbij druk ik ook mijn ontsteltenis uit over de reactie van mevrouw Van der Wildt van de socialistische fractie, die meent dat een buitenshuiswerkende ouder een voorkeurhandeling moet genieten op de thuiswerkende ouder.

Ten vierde verzetten wij ons tegen de onderwaardering van de opvoedende taak van de ouders en van de rol van het gezin. In dit verband klagen wij aan dat de heer Didden van de CVP, die het gezin zo hoog in haar vaandel draagt, de gewone motie heeft ondertekend.

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons uitspreken over de eenvoudige motie.

Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer sur la motion pure et simple.

Het woord is aan de heer De Croo.

De heer De Croo. — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag de naamstemming.

De Voorzitter. — Wordt deze vraag gesteund? (*Meer dan negen leden staan op.*)

Aangezien de naamstemming reglementair is gevraagd, zal ertoe worden overgegaan.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

144 leden zijn aanwezig.

144 membres sont présents.

83 stemmen ja.

83 votent oui.

60 stemmen neen.

60 votent non.

1 onthoudt zich.

1 s'abstient.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Arts, Bartholomeeussen, Belot, Borremans, Mme Cahay-André, MM. Cardoen, Collignon, Cooreman, Mme Creyf, MM. Crucke, Daerden, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, De Seranno, Desutter, Mme Detiège, MM. Deworme, De Wulf, Didden, Diegenant, Erdman, Evrard, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Henneuse, Hismans, Hofman, Hotyat, L. Kelchtermans, Kenzeler, Lallemand, Larcier, Leclercq, Lenssens, Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mme Maximus, MM. Maystadt, Moens, Mouton, Pécriaux, Pinoie, Quintelier, Scharff, Seeuws, Steenberghe, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Timmermans, Tobback, Mmes Tyberghien-Vandenbussche, Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombrugge, Vandenbergh, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Vermassen, Verschueren, Weyts, Wintgens et Swaelen.

Neen hebben gestemd:

Ont voté non:

MM. Anthuenis, Barzin, Benker, Bock, Boël, Bosman, Bougard, Buelens, Mme Buyle, M. Capoen, Mme Cornet d'Elzuis, MM. Cuyvers, Daras, De Backer, de Donnée, De Grauwe, Désir, Desmedt, D'hondt, Dierickx, Dufour, Eeman, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Goovaerts, Hasquin, Hatry, Mme Herzet, MM. Houssa, Jonckheer, Kuijpers, Laverge, Liesenborghs, Loones, Lozie, M. Maertens, Mmes Maes, Mayence-Goossens, M. Meesters, Mme Nélis, MM. Raes, Schiltz, Snappe, Tavernier, Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Vandenhoute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermeulen, Van Hooland, Van Thillo, Van Walleghem, van Weddingen, Verberckmoes, Verlinden, Vermeiren, Verreycken et Wierinckx.

Onthouden heeft zich:

S'est abstenu:

M. De Croo.

De Voorzitter. — Ik verzoek de heer De Croo de reden van zijn onthouding mede te delen.

De heer De Croo. — Mijnheer de Voorzitter, ik dacht dat de meerderheid, die bij de vorige stemming niet in aantal was, een inspanning zou hebben gedaan om nu talrijker aanwezig te zijn. De erosie van de meerderheid gaat echter voort.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER COMMUNICATION DE M. LE PRESIDENT

De Voorzitter. — Hier volgt de uitslag van de geheime stemming over de voordracht van de eerste kandidaat voor het ambt van raadsheer in het Hof van cassatie.

Voici le résultat du scrutin pour la présentation du premier candidat à une place de conseiller à la Cour de cassation.

Aantal stemmenden: 141.

Nombre de votants: 141.

Blanco of ongeldige stembriefjes: 16.

Bulletins blancs ou nuls: 16.

Geldige stemmen: 125.

Votes valables: 125.

Volstreekte meerderheid: 63.

Majorité absolue: 63.

Mevrouw Bourgeois bekommt 97 stemmen.

Mme Bourgeois obtient 97 suffrages.

De heer Beuls bekommt 26 stemmen.

M. Beuls obtient 26 suffrages.

De heer Libert bekommt 1 stem.

M. Libert obtient 1 suffrage.

De heer Van Quickenborne bekommt 1 stem.

M. Van Quickenborne obtient 1 suffrage.

Bijgevolg wordt mevrouw Bourgeois, die de volstreekte meerderheid der stemmen bekomen heeft, tot eerste kandidaat uitgeroepen.

En conséquence, Mme Bourgeois, ayant obtenu la majorité absolue des suffrages, est proclamée premier candidat.

VOORDRACHT VAN EEN DUBBELTAL VOOR EEN AMBT VAN RAADSHEER IN HET HOF VAN CASSATIE

Geheime stemming

PRESENTATION DE DEUX CANDIDATS A UNE PLACE DE CONSEILLER A LA COUR DE CASSATION

Scrutin

De Voorzitter. — Wij gaan nu stemmen over de voordracht van de tweede kandidaat.

Nous allons procéder maintenant à la présentation du deuxième candidat.

De stemming begint met de naam van de heer Anthuenis.

Le vote commence par le nom de M. Anthuenis.

De geheime stemming is gesloten.

Le scrutin est clos.

De Senaat zal wellicht zijn agenda willen voortzetten terwijl de stemopnemers de stembiljetten nazien.

Il conviendra sans doute au Sénat de poursuivre son ordre du jour pendant que les scrutateurs dépouilleront les bulletins de vote. (*Assentiment.*)

Dan is hiertoe besloten.

Il en sera donc ainsi.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN APEREN AAN DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «DE ACHTERSTAND BIJ DE BEHANDELING VAN DE AAN- VRAGEN VOOR TEGEMOETKOMINGEN AAN GEHANDICAPTEN»

QUESTION ORALE DE M. VAN APEREN AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «LES RETARDS DANS LE TRAITEMENT DES DEMANDES D'ALLOCATIONS AUX HANDICAPES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Aperen aan de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de achterstand bij de behandeling van de aanvragen voor tegemoetkomingen aan gehandicapten».

Het woord is aan de heer Van Aperen.

De heer Van Aperen. — Mijnheer de Voorzitter, naar ik verneem bestaat er een achterstand in de hangende dossiers houdende een aanvraag tot het bekomen van een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. De oorzaak hiervan zou te wijten zijn aan een achterstand van twee tot drie jaar voor de medische onderzoeken. Deze medische onderzoeken gebeuren door een geneesheer van de medische dienst van het ministerie van Sociale Voorzorg, door een geneesheer-inspecteur van de dienst voor

Geneeskundige Controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering of door een geneesheer aangeduid door de minister. Deze achterstand is onverantwoord gezien de hoge leeftijd van de aanvragers. Hoe is deze achterstand te verklaren? Waarom worden niet meer geneesheren ingezet om dit medisch onderzoek te verrichten?

Op het ogenblik moeten de aanvragers zich naar de plaats van het geneeskundig onderzoek begeven, wat meestal plaatsvindt in een ziekenhuis. Gezien de hoge leeftijd van deze personen en hun verminderde zelfredzaamheid, is de verplaatsing in zeer veel gevallen een probleem. Waarom kan de minister niet principieel beslissen dat de geneesheren de aanvragers in de regel thuis onderzoeken?

M. le Président. — La parole est à M. Wathelet, Vice-Premier ministre, qui répondra en lieu et place du ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement.

M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques. — Monsieur le Président, Mme Onkelinx, retenue actuellement à la Chambre, me demande de vous lire la réponse à la question de M. Van Aperen.

Het is mij bekend dat er een zekere achterstand bestaat in de behandeling van de aanvragen om een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, maar deze belooft alleszins geen twee tot drie jaar, zoals de heer Van Aperen meent te weten. De gemiddelde onderzoekstermijn van deze aanvragen bedroeg op 1 januari ongeveer veertien maanden.

Il n'en reste pas moins vrai, monsieur le sénateur, qu'effectivement, des problèmes plus aigus se sont manifestés dans certaines régions, dont la vôtre, la province d'Anvers.

Ce retard a trois causes essentielles: l'explosion des demandes d'allocations, notamment celles émanant des personnes âgées; les difficultés de démarrage, en 1990, du nouveau régime prévu pour les personnes âgées; la difficulté de recruter, dans certaines régions, un nombre suffisant de médecins évaluateurs.

Afin de répondre à cette situation, j'ai décidé, dans un premier temps, d'augmenter les honoraires prévus en la matière, de sorte qu'actuellement, un nombre suffisant de médecins a pu être désigné dans les régions où les besoins le justifiaient. Les examens médicaux vont pouvoir progressivement s'effectuer dans des délais raisonnables.

Dans un second temps, j'ai obtenu, lors de l'élaboration du budget 1993, l'autorisation d'engager vingt-deux médecins statutaires afin de réorganiser le service médical du ministère de la Prévoyance sociale. Celui-ci sera décentralisé afin de mieux répondre aux besoins régionaux et de rapprocher l'administration des personnes handicapées. Le développement de programmes informatiques devant supporter la gestion des dossiers médicaux devra également apporter des améliorations certaines.

Wat uw tweede vraag betreft, deel ik u mee dat de reglementering in een onderzoek ten huize voorziet voor de gehandicapten die zich wegens hun aandoening niet kunnen verplaatsen. Alle geneesheren van de medische dienst zijn verplicht de aanvragen voor een bezoek ten huize op de meest humane wijze te beantwoorden.

Uw voorstel om alle onderzoeken ten huize te verrichten lijkt mij niet opportuun aangezien dit een langere onderzoekstermijn van de aanvragen zou meebrengen.

Bovendien werd bij de inplanting van de gewestelijke centra gezorgd voor gemakkelijke toegankelijkheid met persoonlijke voertuigen en met het openbaar vervoer.

De Voorzitter. — De heer Van Aperen heeft het woord voor een repliek.

De heer Van Aperen. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord, maar wijs er toch op dat de achterstand geen veertien maanden bedraagt, maar zeker twee à drie jaar. Er is ook veel meer achterstand voor de Vlaamse dossiers dan voor de Franstalige, vermoedelijk omdat er in verhouding meer ambtenaren in dienst zijn om de Franstalige dossiers te behandelen.

Ik kan tenslotte niet anders dan vaststellen dat het hele systeem na verloop van jaren een beetje een knociboel is geworden.

Om bijvoorbeeld een concreet antwoord te ontvangen van het ministerie of van de diensten van de minister zelf moet men al twee maanden wachten.

Ik kan er trouwens over meespreken. Twee jaar geleden heb ik voor iemand uit mijn kieskanton een aanvraag gedaan.

Het medisch onderzoek werd nooit gedaan. Intussen is de persoon overleden. Wat zal er in dat geval met de tegemoetkoming gebeuren?

BIJZONDERE COMMISSIE — COMMISSION SPECIALE

Samenstelling — Composition

De Voorzitter. — Dames en heren, de Senaat moet 22 leden en 31 plaatsvervangers benoemen die deel zullen uitmaken van de bijzondere commissie belast met het onderzoek van de ontwerpen van wet betreffende het akkoord van Schengen.

Le Sénat doit désigner 22 membres effectifs et 31 membres suppléants qui feront partie de la commission spéciale chargée de l'examen des projets de loi relatifs à l'accord de Schengen.

Ik heb de volgende kandidaturen ontvangen:

— Voor de CVP: de heren Cooreman, Hermans, Quintelier, Suykerbuyk en Van Wambeke als leden, en de heren Arts, Beerden, Didden, Vandenberghe, Vanhaverbeke en mevrouw Verhoeven als plaatsvervangers;

— Pour le CVP: MM. Cooreman, Hermans, Quintelier, Suykerbuyk et Van Wambeke comme membres, et MM. Arts, Beerden, Didden, Vandenberghe, Vanhaverbeke et Mme Verhoeven comme suppléants;

— Voor de PS: de heren Henneuse, Lallemand, Mouton en Péciaux als leden en de heren Borremans, Leroy, Mahoux, Marchal en Vancrombruggen als plaatsvervangers;

— Pour le PS: MM. Henneuse, Lallemand, Mouton et Péciaux comme membres, et MM. Borremans, Leroy, Mahoux, Marchal et Vancrombruggen comme suppléants;

— Voor de SP: de heren Pinoie, Stroobant en Timmermans als leden en de heren Crucke, Erdman, Verschueren en mevrouw Lieten-Croes als plaatsvervangers;

— Pour le SP: MM. Pinoie, Stroobant et Timmermans comme membres, et MM. Crucke, Erdman, Verschueren et Mme Lieten-Croes comme suppléants;

— Voor de PVV: de heren Goovaerts, Verberckmoes en Wierinckx als leden en de heren De Croo, Pedé, Van Aperen en Van Belle als plaatsvervangers;

— Pour le PVV: MM. Goovaerts, Verberckmoes et Wierinckx comme membres, et MM. De Croo, Pedé, Van Aperen et Van Belle comme suppléants;

— Voor de PRL: de heren de Donnée en Foret als leden en de heren Bock, Hatry en Vandenhautte als plaatsvervangers;

— Pour le PRL: MM. de Donnée et Foret comme membres, et MM. Bock, Hatry et Vandenhautte comme suppléants;

— Voor de PSC: de heren Flagothier en Scharff als leden en de heren Bouchat, Cerexhe en Lenfant als plaatsvervangers;

— Pour le PSC: MM. Flagothier et Scharff comme membres, et MM. Bouchat, Cerexhe et Lenfant comme suppléants;

— Voor Ecolo: de heer Jonckheer als lid en de heren Vaes en Bougard als plaatsvervangers;

— Pour Ecolo: M. Jonckheer comme membre, et MM. Vaes et Bougard comme suppléants;

— Voor Agalev: de heer Dierickx als lid en de heren Lozie en Tavernier als plaatsvervangers;

— Pour Agalev: M. Dierickx comme membre et MM. Lozie et Tavernier comme suppléants;

— Voor de VU: de heer Kuipers als lid en de heer Loones en mevrouw Maes als plaatsvervangers.

— Pour la VU: M. Kuipers comme membre et M. Loones et Mme Maes comme suppléants.

Ik verklaar deze collega's verkozen tot lid en tot plaatsvervanger van de bijzondere commissie.

Je déclare élus ces membres et suppléants de cette commission spéciale.

Gelet op het dringend karakter van het onderzoek van het akkoord van Schengen verzoek ik de leden die zopas werden benoemd onmiddellijk na de stemmingen te vergaderen in zaal B, teneinde hun bureau te benoemen.

Je prie les membres qui viennent d'être élus de se réunir dans la salle B, immédiatement après les votes, afin de constituer leur bureau.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER COMMUNICATION DE M. LE PRÉSIDENT

De Voorzitter. — Dames en heren, hier volgt de uitslag van de stemming ter aanwijzing van de tweede kandidaat voor het ambt van raadsheer in het Hof van cassatie.

Voici les résultats du scrutin pour la présentation du deuxième candidat à une place de conseiller à la Cour de cassation.

Aantal stemmenden: 139.

Nombre de votants: 139.

Blanco of ongeldige stembriefjes: 17.

Bulletins blancs ou nuls: 17.

Geldige stemmen: 122.

Votes valables: 122.

Volstreckte meerderheid: 62.

Majorité absolue: 62.

De heer Luc Huybrechts bekomt 91 stemmen.

M. Luc Huybrechts obtient 91 suffrages.

De heer Stephaan Libert bekomt 24 stemmen.

M. Stephaan Libert obtient 24 suffrages.

De heer Willy Verschuere bekomt 7 stemmen.

M. Willy Verschuere obtient 7 suffrages.

Bijgevolg wordt de heer Huybrechts, die de volstreckte meerderheid der stemmen bekomen heeft, tot tweede kandidaat uitgeroepen.

En conséquence, M. Huybrechts, ayant obtenu la majorité absolue des suffrages, est proclamé deuxième candidat.

Van deze voordrachten zal kennis worden gegeven aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken en aan de procureur-generaal bij het Hof van cassatie.

Il sera donné connaissance de ces présentations au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques et au procureur général près la Cour de cassation.

QUESTION ORALE DE M. DEWORME AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR «LE PRIX DE LA VIANDE DU PRODUCTEUR AU CONSOMMATEUR»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DEWORME AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN ECONOMISCHE ZAKEN OVER «DE PRIJS VAN HET VLEES VAN DE PRODUCENT TOT BIJ DE CONSUMENT»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Deworme au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur «le prix de la viande du producteur au consommateur».

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1992-1993
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1992-1993

La parole est à M. Deworme.

M. Deworme. — Monsieur le Président, il est inutile de rappeler la situation catastrophique vécue par les agriculteurs et, en particulier, par les «viandeux». On ne sait d'ailleurs pas ce que le GATT leur réservera comme difficultés supplémentaires.

Quoi qu'il en soit, je voudrais reprendre des chiffres qui démontrent la diminution catastrophique du prix de la viande bovine payé au producteur. En effet, celui-ci a diminué de quelque 11 p.c. alors que, pendant la période considérée, le prix au consommateur n'a diminué que de 1,6 p.c.

J'aimerais connaître les raisons de cette diminution du prix au producteur.

La marge bénéficiaire des intermédiaires a donc augmenté sensiblement compte tenu de cette différence entre le prix d'achat et le prix de vente.

Je souhaiterais savoir ce que le gouvernement a l'intention de faire pour éviter cette diminution de rentrées pour les producteurs sans que celle-ci n'influence les prix à la consommation. Quels mécanismes pourriez-vous mettre en place pour réguler le marché de la viande bovine?

M. le Président. — La parole est à M. Wathélet, Vice-Premier ministre.

M. Wathélet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques. — Monsieur le Président, depuis quelques années, la CEE mène une politique visant à lutter contre les excédents de production, par des diminutions directes du prix au producteur et une réduction des interventions pour le stockage et l'exportation.

Le marché belge étant un marché ouvert avec une importation et une exportation considérables, les fluctuations de prix dans les autres pays influencent évidemment les prix du marché intérieur.

En outre, on a constaté ces dernières années une diminution de la consommation de viande bovine due, d'une part, à la vente accrue de viande porcine et de volailles moins chères et, d'autre part, à la publicité négative en matière d'addition d'hormones et de maladies chez les animaux, sans compter toutes les campagnes de promotion de la santé liées à une nécessaire diminution de la consommation de viande.

L'analyse des évolutions de prix a fait apparaître une augmentation des marges brutes des intermédiaires. Cette augmentation est due à plusieurs facteurs, à savoir: les investissements importants dans les abattoirs dans le but de satisfaire aux normes CEE et aux contraintes écologiques; l'instauration ou l'augmentation de diverses taxes et contributions; l'évolution de l'achat de carcasses ou de demi-carcasses vers l'achat de morceaux découpés; l'augmentation des coûts d'exploitation des boucheries; l'augmentation des charges imposées à tous les intermédiaires afin de satisfaire aux normes sanitaires.

L'évolution des prix dans le secteur de la viande fait l'objet d'un examen par la Commission pour la régulation des prix, qui devrait me faire parvenir prochainement ses conclusions et propositions éventuelles.

Je serai heureux de vous en faire part à ce moment.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VALKENIERS AAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN OVER «DE VERALGEMENING VAN DE DERDEBETALERSREGELING»

QUESTION ORALE DE M. VALKENIERS AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES SUR «LA GENERALISATION DU SYSTEME DU TIERS PAYANT»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Valkeniers aan de minister van Sociale Zaken over «de veralgemening van de derdebetalersregeling».

Het woord is aan de heer Valkeniers.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de Voorzitter, op het ogenblik dat de regering onderhandelingen voert over de nieuwe federale staatsstructuur, wil ik uw aandacht vestigen op het ongelukkige koninklijk besluit van 19 augustus 1992 waarbij de veralgemening van de derdebetalersregeling wordt beoogd. Wij menen dat de derdebetalersregeling, met andere woorden de volledig gratis geneeskunde voor iedereen, aan de oorsprong ligt van de meeste misbruiken en de overconsumptie in de gezondheidszorg. Het systeem van de derde betalende hoeft er alleen te zijn voor dit deel van de bevolking waarvoor het gebrek aan beschikbare financiële middelen een drempel kan zijn bij de toegang tot de nodige zorgen. De huidige regionale spreiding van de derdebetalersregeling blijkt duidelijk parallellen te vertonen met de verschillen in zorgverbruik tussen het Noorden en het Zuiden van dit land.

De heer Seeuws, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Ik heb daarom een dringende vraag. Is het koninklijk besluit van 19 augustus 1992 waarbij de veralgemening van de derdebetalersregeling wordt beoogd niet dom wanneer men weet dat dit noch medisch noch budgettair verantwoord is? Kan dit koninklijk besluit niet beter worden ingetrokken? Het is toch ook geen geheim dat een regeringspartner, onder meer de CVP en dit werd mij meermaals bevestigd, met deze maatregel allesbehalve gelukkig is.

M. le Président. — La parole est à M. Moureaux, ministre.

M. Moureaux, ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, je tiens, une fois de plus, à préciser la portée de l'arrêté royal relatif au tiers payant.

Avant l'entrée en vigueur de cet arrêté, les prestations médicales et dentaires pouvaient faire l'objet du tiers payant par contrat particulier entre l'organisme assureur et les prestataires de soins. Cette situation avait pour effet que les organismes assureurs n'accordaient pas le tiers payant selon des règles uniformes, d'où l'existence d'une disparité importante sur le terrain.

L'arrêté royal a pour but, en ce qui concerne les prestations médicales et dentaires dispensées de façon ambulatoire, d'uniformiser le système en lui fixant un cadre réglementaire général. On peut donc, bien que ce ne fut pas le but initial poursuivi, estimer que les différences de comportement vont s'estomper.

Par ailleurs, l'interdiction du tiers payant est étendue à la radiographie dentaire. Il n'est donc nullement question d'une généralisation du système.

Enfin, je dois vous rappeler que l'arrêté royal a fait l'objet d'une délibération en Conseil des ministres; c'est donc le gouvernement qui a pris la responsabilité politique de son approbation.

Je m'étonne, cher monsieur Valkeniers, du fait que des règles uniformes d'application de la législation de sécurité sociale qui viennent en lieu et place de contrats particuliers entre mutuelles et prestataires de soins suscitent autant d'opposition de votre part, étant donné votre souci d'une application uniforme de la législation et de la réglementation.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Valkeniers voor een repliek.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de Voorzitter, de minister heeft wel een eigenaardige manier van redeneren. Hij beweert dat er vroeger contracten werden gesloten die wel eens discriminatoir waren. Iedereen weet dat er grove misbruiken zijn geweest en nog steeds zijn in het systeem van de derde betalende. Iedereen is het er ook mee eens dat de derdebetalersregeling zoveel mogelijk in omvang moet worden beperkt. Zij is er voor degene die het strikt nodig heeft.

Mijnheer de minister, uw voorganger heeft het in het verleden mogelijk gemaakt de discriminaties weg te werken. U veralgemeent het systeem zodat er nog meer misbruiken mogelijk zullen zijn. Ik herhaal, u hebt wel een heel eigenaardige manier van redeneren. U beweert anderzijds dat het hier gaat om een regerings-

maatregel, vermits dit in de regering is besproken. Ik kan u wel zeggen dat er hieromtrent bij de CVP een grote ontevredenheid heerst. Destijds heeft de heer Luc Martens, die toch niet de minste is in de CVP-fractie, u zelf reeds aangemaand uw huiswerk opnieuw te maken.

Ik heb daarna de Eerste minister geïnterpelleerd en hem gevraagd of hij akkoord ging met uw uitspraak, die de heer Martens terechtwees, dan wel met het standpunt van zijn partijgenoot. De Eerste minister heeft uw mening onderschreven. Ik nodig de CVP-fractie uit om hieruit de nodige besluiten te trekken.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VERMEIREN TOT DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER «DE MAATREGELEN WAARIN IS VOORZIEN VOOR HET BURGERLIJK PERSONEEL IN DUITSLAND BIJ HUN TERUGKEER NAAR BELGIË IN HET KADER VAN DE OPERATIE-REFORBEL»

INTERPELLATION DE M. VERMEIREN AU MINISTRE DE LA DEFENSE NATIONALE SUR «LES MESURES PREVUES POUR LE PERSONNEL CIVIL DES FORCES ARMEES EN ALLEMAGNE A L'OCCASION DE LEUR RETOUR EN BELGIQUE DANS LE CADRE DE L'OPERATION REFORBEL»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Vermeiren tot de minister van Landsverdediging over «de maatregelen waarin is voorzien voor het burgerlijk personeel in Duitsland bij hun terugkeer naar België in het kader van de operatie-Reforbel».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Vermeiren. — Mijnheer de Voorzitter, sedert het ogenblik dat dit interpellatieverzoek werd ingediend, is reeds een en ander gebeurd. De operatie-Reforbel is voorlopig opgeschort, wat in het licht van de gewijzigde omstandigheden enigszins begrijpelijk is.

In de eerste plaats wijs ik erop dat de leden van onze strijdkrachten, tot nu toe in Duitsland gestationeerd, zich in een uiterst onzekere situatie bevinden, evenals hun gezin.

Naar aanleiding van de informatie die werd verstrekt nopens de terugkeer van bepaalde eenheden naar België of het ontbinden van andere eenheden, hebben velen zelf reeds tijdelijke oplossingen gezocht en gevonden. Wat staat hen nu te wachten? Hebben de maatregelen die zij inmiddels reeds hebben getroffen nog wel zin? Waar zullen zij zich moeten vestigen? Nog vele andere vragen blijven tot nu toe onbeantwoord.

De beslissing van de minister van Landsverdediging om vanaf de lichte 1994 de dienstplicht op te heffen, heeft ongetwijfeld de onzekerheid nog doen toenemen. Ik hoef u niet te zeggen dat wij deze beslissing toejuichen. Men kan echter niet loochenen dat er op dit moment zowel bij de hogere officieren als bij de leden van onze strijdkrachten grote verwarring heerst.

Intussen worden nieuwe verbintenissen aangegaan ten overstaan van de Verenigde Naties. Onze manschappen vertoeven reeds in het vroegere Joegoslavië. Onze paracommando's maken zich klaar voor een niet-ongevaarlijke taak in Somalië.

Voor de vervanging van die manschappen zullen zich vóór 1993 wellicht nog geen onoverkomelijke problemen voordoen. Wat er daarna moet gebeuren, blijft echter een open vraag. Men zal opwerpen dat de UNO-opdracht beperkt is in de tijd. Nochtans heb ik vernomen dat een verlenging van het aan onze troepen opgedragen mandaat schier onafwendbaar is. Deze bedenkingen en opmerkingen hebben misschien niets te maken met mijn interpellatie. Toch meen ik dat ik als lid van de oppositie het recht heb om nu reeds een aantal vragen te stellen.

Reforbel is dus tijdelijk opgeschort. Zullen de schikkingen die reeds werden getroffen en ter kennis gebracht van de verantwoordelijken van de verschillende eenheden nog fundamenteel worden gewijzigd? Wanneer zullen die wijzigingen worden bekendgemaakt? Moet hierover nog overleg worden gepleegd in de NAVO of de WEU of met de Duitse overheid?

Andere problemen houden nu de Wetstraat bezig, maar voor onze landgenoten in de zogenaamde « tiende provincie » die geen deel uitmaken van de strijdkrachten groeit de onrust. Wat staat het burgerlijk personeel te wachten? Moeten zij zelf hun plan trekken of worden ook voor hen begeleidingsmaatregelen in het vooruitzicht gesteld? Dit personeel heeft gedurende meer dan veertig jaar een aantal essentiële diensten verzorgd voor de beroepsmilitairen die in Duitsland waren gekazerneerd. Wij kunnen hen nu niet aan hun lot overlaten. Het gaat om mensen uit het onderwijs, om de personeelsleden verbonden aan de centrale militaire kantine, aan Kind en Gezin, aan de gezondheidszorg, aan de cultuurraad en aan andere burgerlijke diensten ten behoeve van de Belgische strijdkrachten in Duitsland, die niet ressorteren onder Landsverdediging.

In antwoord op een parlementaire vraag heeft de minister van Tewerkstelling en Arbeid reeds een aantal inlichtingen verstrekt met betrekking tot het recht op werkloosheidsvergoeding voor de burgers die thans in Duitsland zijn tewerkgesteld ten behoeve van de Belgische strijdkrachten. Zij hebben recht op werkloosheidsvergoeding. Bovendien zullen de echtgenoten van de militairen die bij een Duitse werknemer werkzaam waren aanspraak kunnen maken op de Duitse wetgeving inzake werkloosheidsuitkeringen, indien zij aan de voorwaarden beantwoorden.

Is deze wetgeving echter nog van toepassing wanneer de betrokkenen naar België terugkeren?

Het antwoord van de minister van Tewerkstelling en Arbeid kan in zekere mate als bevredigend worden beschouwd, doch wat zal er gebeuren in een aantal gevallen die niet specifiek in de Belgische wetgeving zijn opgenomen, onder meer in het koninklijk besluit van 20 december 1963.

In het antwoord op mijn parlementaire vraag werd de vraag gesteld: is dit wel voldoende? Ik durf het betwijfelen. Wat zal er gebeuren met de leerkrachten die in de Belgische scholen in Duitsland tewerkgesteld zijn en weldra door de uittocht van de Belgische troepen en hun gezinnen voor lege klassen staan? Ik beseft dat het thans een aangelegenheid is waarvoor de Gemeenschappen in ons land bevoegd zijn. Heeft de minister van Landsverdediging in dit verband reeds contacten gelegd met de leden van de Executieve bevoegd voor onderwijsaangelegenheden?

Hoe zullen de leraren kunnen worden opgevangen? Zullen zij bepaalde prioriteiten kunnen genieten?

Dit zijn vragen die voorlopig nog onbeantwoord blijven en nochtans zijn zij voor de betrokkenen zelf van levensbelang.

Hetzelfde geldt overigens voor de personeelsleden van de vele andere diensten die gedurende jaren in Duitsland gewerkt hebben om de vervreemding van de militairen en gezinnen van militairen, in een andere omgeving te helpen overkomen.

Hun rol lijkt thans uitgespeeld, maar men mag niet vergeten dat het gaat om honderden landgenoten die ten dienste hebben gestaan van onze troepen en dit gedurende vele jaren.

Heeft men wel voldoende aandacht aan dit probleem geschonken?

Ik heb dus het gevoel dat de hele operatie vanuit Brussel is georganiseerd zonder dat voldoende aandacht werd geschonken aan de vele plaatselijke toestanden en het burgerpersoneel.

Het opschorten van Reforbel lijkt een goede gelegenheid te zijn om deze vergetelheid te herstellen.

De vragen die bij de burgerlijke arbeidskrachten rijzen zijn veelvuldig. Heeft men ooit het oor te luisteren gelegd bij deze mensen?

Er heerst een groeiende ongerustheid over wat hen staat te wachten, en geruchten die deze onzekerheid nog versterken, brengen twijfels en moedeloosheid mee.

In verband met de onderwijskrachten heeft de gemeenschapsminister van Onderwijs bij een kort bezoek in juni uitdrukkingen in de mond genomen die het ergste doen vermoeden. Dit alles is niet van aard om de gemoederen tot bedaren te brengen.

Het wordt bijgevolg de hoogste tijd om klaarheid te scheppen.

Ik heb de minister reeds een aantal vragen gesteld waarop de burgerlijke arbeidskrachten graag een duidelijk antwoord zouden krijgen. Tot besluit van mijn interpellatie wil ik ook nog een andere bedenking maken.

Is Reforbel wel een voorbeeld van degelijke militaire organisatie? Het geeft misschien die indruk, maar is dit wel echt het geval? Wat met de enkele duizenden arbeidskrachten die nu de indruk hebben in de kou te staan? Wat is de impact op het burgerpersoneel?

Tenslotte meen ik dat het Parlement zeker mag verlangen dat de minister van Landsverdediging betere inlichtingen geeft over de uitvoering van zijn plannen. In een zo belangrijke aangelegenheid als de terugkeer van duizenden militairen en burgers naar België is informatie essentieel. Wij verwachten van de minister dan ook een degelijk en duidelijk antwoord. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Kenzeler.

De heer Kenzeler. — Mijnheer de Voorzitter, de heer Vermeiren heeft er zelf ook op gewezen dat hij eigenlijk niets nieuws kwam vertellen. Dit kwam doordat hij zijn interpellatieverzoek reeds lang heeft ingediend. Intussen hebben wij in de commissie voor de Defensie de aangehaalde problemen uitvoerig besproken. Ik ben het met de heer Vermeiren eens wanneer hij het heeft over de sociale-begeleidingsmaatregelen. Mag ik u eraan herinneren dat wij bij de voorganger van minister Delcroix hebben aangedrongen op het uitwerken van dergelijke maatregelen ten voordele van hen die in de « tiende provincie » vele goede diensten hebben bewezen en die nu naar België terugkeren? Allereerst moet zeker worden gezorgd dat hen een garnizoen wordt toegewezen, zoals zij hebben gevraagd. In een antwoord op een schriftelijke vraag heb ik vastgesteld dat dit nogal positief wordt benaderd. Wij staan erop dat die sociale-begeleidingsmaatregelen er inderdaad komen.

Ik wil niet voorbarig zijn. In de commissie hebben wij afgesproken dat het nieuwe plan, waarvan de minister reeds in juli de belangrijkste punten heeft aangegeven, begin november aan de bevoegde commissies wordt voorgelegd, en dat wij dan de kans krijgen om, in hoorzittingen, na te gaan of de vragen over de sociale begeleiding en de verdere uitvoering van Reforbel worden beantwoord.

Mijnheer Vermeiren, over de aangehaalde punten hebt u niet de alleenheerschappij!

De heer Vermeiren. — Dat heb ik ook niet gezegd!

De heer Kenzeler. — Ik wijs er alleen op, mijnheer Vermeiren.

Wij staan erop te kunnen discussiëren over de sociale-begeleidingsmaatregelen van degenen die de « tiende provincie » moeten verlaten. Wij hopen dat die maatregelen zullen worden uitgevoerd. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Delcroix.

De heer Delcroix, minister van Landsverdediging. — Mijnheer de Voorzitter, het verheugt mij dat in deze vergadering door verschillende sprekers uiting is gegeven aan hun bezorgdheid voor het lot van het burgerlijk personeel. Soms wordt wel eens de indruk gegeven dat wij alleen bekommerd zijn om de militairen. Dit is uiteraard niet het geval.

Zoals voorgaande spreker heeft gezegd, hebben wij de problematiek reeds aangehaald in de commissie, en zoals de voorbije weken werd toegezegd, zullen wij ze verder bespreken in de commissie naarmate de herstructureringsplannen meer in detail bekend worden.

Zoals u weet is de generale staf op het ogenblik bezig met het invullen van de grote lijnen, die de regering begin juli heeft geschetst.

Ik ben de heer Vermeiren erkentelijk voor het aanhalen van de problematiek. Uiteraard delen wij zijn bezorgdheid. De burgerlijke personeelsleden die op het moment nog in Duitsland actief zijn hebben een specifiek statuut waarmee wij rekening moeten houden.

Er is, ten eerste, het statutair personeel, de rijksambtenaren. Deze personeelsleden verliezen hun betrekking uiteraard niet. In geval van terugkeer naar België zullen zij voor een met hun kwalifi-

ficatie overeenstemmende betrekking worden aangewezen. Dit lijkt mij evident te zijn en voor het statutair personeel is er dus geen reden tot ongerustheid.

Een tweede reeks personeelsleden, belangrijk in aantal, is het zogenaamde BAK-personeel, de burgerlijke arbeidskrachten. Een collectieve overeenkomst gesloten tussen het Duitse ministerie van Financiën, de stationeringsstrijdkrachten en de betrokken Duitse vakorganisaties, regelt het geldelijk statuut van die personeelsleden.

Een aanvulling bij deze collectieve overeenkomst legt de sociale-begeleidingsmaatregelen op voor het geval van afdanking wegens de restructuratie van de Belgische strijdkrachten in Duitsland.

Er wordt voor hen voorzien in een afdankingsvergoeding, die de volgende bedragen behelst: een derde van het maandloon per dienstjaar met een maximum van zeven maandlonen.

Er zijn enkele voorwaarden: minimum 21 jaar zijn en minimum twee jaar dienst hebben.

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen de werknemers die onder Duits contract zijn, wier vergoeding niet belast wordt, en de werknemers die een Belgisch contract hebben gesloten wier opzegvergoeding wel wordt belast. Er is duidelijk met de RVA overeengekomen dat de betrokkenen onmiddellijk na hun afdanking werkloosheidsvergoeding kunnen bekomen.

Het contractueel personeel van CDSCA — Centrale Dienst voor sociale en culturele actie ten behoeve van de leden van de militaire gemeenschap — heeft een geldelijk statuut *sui generis*. Voor het jaar 1992 werd door ons een sociaal plan goedgekeurd, analoog aan dit van de burgerlijke arbeidskrachten. Het dossier bevindt zich momenteel bij mijn collega van Begroting. Onlangs heb ik van haar vernomen dat dit dossier de eindfase nadert.

Een andere categorie betreft slechts enkele personeelsleden van Kind en Gezin die bij CDSCA in Duitsland zijn gedetacheerd, maar die ik volledigheidshalve wel wil vermelden. De gemeenschapsminister die Kind en Gezin onder zijn bevoegdheid heeft, zal een aantal maatregelen nemen.

Belangrijk ook — en de heer Vermeiren zinspeelt daarop — is het onderwijzend personeel. Wij hebben er ons niet vanaf willen maken met een eenvoudig antwoord als «daarvoor zijn de Gemeenschappen bevoegd». Zij zijn daar uiteraard voor bevoegd en zij zullen hun verantwoordelijkheid op zich nemen, maar wij voelen ons dermate betrokken partij dat wij het initiatief hebben genomen om een overleg op gang te brengen met de Gemeenschappen, meer bepaald met de ministers van Onderwijs, de heren Van den Bossche en Di Rupo.

De onderhandelingen worden gevoerd op twee vlakken.

Ten eerste zijn er de normen. Er bestaat weliswaar geen officieel samenwerkingsprotocol, maar toch proberen wij alles op een pragmatische manier te regelen. Met de Franse Gemeenschap zijn er tot dusver weinig of geen problemen. Met de Vlaamse Gemeenschap wordt thans onderzocht of bijzondere normen noodzakelijk zijn. Wij zijn van oordeel dat bijzondere normen niet noodzakelijk zijn omdat deze aangelegenheid ressorteert onder de bestaande uitzonderingsgevallen in de basisnorm van het onderwijs.

Ten tweede is er het probleem van een honderdtal leerkrachten die niet meer reëfficiëerbaar zijn.

De Franse Gemeenschap lijkt bereid te zijn om hun wedde nog gedurende acht jaar door te betalen. De Vlaamse Gemeenschap lijkt dit tot dusver slechts gedurende twee jaar te willen doen en vraagt ons departement om deze leerkrachten nog gedurende twee bijkomende jaren op onze kosten te nemen.

Dit lijkt ons niet onze verantwoordelijkheid te zijn, wel die van de Vlaamse Gemeenschap.

Wat het aantal leerkrachten betreft, moeten wij een onderscheid maken. Er is de overgangsfase — de periode 1992 tot en met 1995 — waarin de vermindering van het aantal leerkrachten niet draconisch zal zijn. De problemen zullen vooral scherp worden gesteld na 1995. Dan zullen een aantal scholen moeten worden

opgedoekt. Ongeveer 800 personeelsleden uit het onderwijs zullen dan moeten afvloeien. Een aantal van hen zal bij het terugkeren naar België niet worden gereëfficiëerd.

Het departement van Landsverdediging blijft aandringen op een behoud van het onderwijsaanbod na 1995 in de omgeving van Keulen. Voor het kleuter- en basisonderwijs zullen de normen die thans worden gehanteerd, nog wel worden bereikt. De Vlaamse Gemeenschap heeft echter laten weten dat het aanbod voor het secundair onderwijs wellicht niet zal kunnen worden gehandhaafd wegens het te beperkt aantal leerlingen. Wij blijven echter overleggen met de Vlaamse Gemeenschap zodat het onderwijs in optimale omstandigheden kan gebeuren.

Mijnheer Vermeiren, ik hoop dat u niet de indruk hebt willen geven dat mijn departement het probleem van het burgerpersoneel veronachtzaamt. Wij zijn daar intens mee bezig. Er wordt op dat vlak heel wat sociale begeleiding gegeven. Wij geven hulp bij het zoeken naar nieuwe betrekkingen in België. Wij verzorgen contacten met de RVA en wij bieden contractuele betrekkingen aan die bij Landsverdediging in België vacant zijn. Wij helpen ook bij het zoeken naar nieuwe woningen, enzovoort. De diensten van Landsverdediging besteden veel aandacht aan al deze problemen. Zij hebben daar in de loop van de voorbije maanden heel veel inspanningen voor gedaan. Wij zijn ons ervan bewust dat deze inspanningen in de loop van de volgende maanden zullen moeten worden opgevoerd.

Ik steek niet onder stoelen of banken dat er op het ogenblik nog onzekerheid heerst. Die onzekerheid zal nog enkele maanden aanhouden tot de definitieve plannen bekend zijn. Wij zullen echter de grootst mogelijke zorg aan de dag leggen om de nodige begeleidingsmaatregelen te treffen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vermeiren.

De heer Vermeiren. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor het uitvoerige antwoord. Ik apprecieer het dat hij, zoals dat zo vaak in het Parlement gebeurt, het argument dat mijn vraag een gemeenschapsmaterie betrof, niet gebruikt heeft om geen antwoord te geven.

Ik apprecieer echter niet dat mijn collega aan mijn linkerzijde in de hem eigen stijl zeer agressief meende te moeten opmerken dat vragen als de mijne alleen uit de rechterhoek komen. Mijn interpellatie heeft voldoende duidelijk gemaakt dat wij allen begaan zijn met het burgerlijk personeel van het leger en dat er zo vlug mogelijk klaarheid moet worden gebracht in de problemen dienaangaande.

Vorig jaar heb ik *in tempore non suspecto* een werkbezoek gebracht aan het ziekenhuis en sommige scholen van het Belgisch leger in Keulen. De toenmalige minister van Landsverdediging heeft mij hiervoor trouwens op de vingers getikt, want hij apprecieerde het niet dat sommige van zijn personeelsleden, zowel burgers als militairen, het waagden een parlementslid van de oppositie te woord te staan. Ik heb hiervan getuigen. Tijdens dat werkbezoek heb ik ervaren dat zeer velen vragen hadden over hun toekomst. Tijdens het reces heb ik sommige van die personen teruggezien, ditmaal niet in Duitsland, en ik heb toen vastgesteld dat hun situatie nog niet duidelijk was geworden.

In een kranteartikel over het bezoek van minister Van den Bossche heb ik vernomen dat de minister zich zal inzetten voor het lot van de onderwijskrachten, maar dat hij vreest dat zijn gedachten goed in Vlaanderen op sterke weerstand zal stuiten.

De minister van Landsverdediging verklaart hier vandaag dat men in Wallonië verder staat wat betreft de toevoegingen. Dat wisten wij overigens reeds. Wat de goedkeuring betreft, maakt hij gewag van een termijn van 8 jaar in Wallonië tegenover 2 jaar in Vlaanderen. Bij de betrokkenen blijft de ongerustheid echter bestaan.

Mijnheer de minister, ik heb er nooit aan getwijfeld dat uw voorganger met het probleem begaan was en er zich heeft voor ingezet. Met deze interpellatie wil ik u aanzetten tot spoed bij het nemen van de beslissingen die, naar wij hopen, over de taalgrenzen heen zullen worden gecoördineerd. Ook al zijn de Gemeenschappen verantwoordelijk, is het toch uitgesloten dat mensen, die België jaren in het buitenland hebben gediend, op verschillende wijze zouden worden behandeld.

U hebt terecht gewezen op de coördinerende, de beschermende en de verzoenende rol die u als minister van Landsverdediging in deze materie heeft.

Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord en voor uw toezeggingen om de zaken van nabij te willen volgen. Ik hoop dat de betrokkenen vlug bescheid krijgen zodat zij weten waar ze aan toe zijn.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Dames en heren, onze agenda voor vandaag is afgewerkt.

Notre ordre du jour est ainsi épuisé.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Ik stel voor dat de Senaat vertrouwen schenkt aan de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden om de agenda van de volgende vergadering te bepalen.

Je propose que le Sénat fasse confiance à la commission des Travaux parlementaires pour fixer l'ordre du jour et la date de la prochaine séance. (*Assentiment.*)

VOORSTEL VAN WET — PROPOSITION DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De heer Desutter heeft ingediend een voorstel van wet tot invoeging van een artikel *5bis* in de wet van 9 maart 1953 houdende sommige aanpassingen inzake militaire pensioenen en verlening van kosteloze genees- en artseneijkundige verzorging voor de militaire invaliden van vreedstijd.

M. Desutter a déposé une proposition de loi insérant un article *5bis* dans la loi du 9 mars 1953 réalisant certains ajustements en matière de pensions militaires et accordant la gratuité des soins médicaux et pharmaceutiques aux invalides militaires du temps de paix.

Dit voorstel van wet zal worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Cette proposition de loi sera traduite, imprimée et distribuée.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

De Senaat gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

Le Sénat s'ajourne jusqu'à convocation ultérieure.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(*De vergadering wordt gesloten om 17 h 25 m.*)

(*La séance est levée à 17 h 25 m.*)

